

1. Wijzigingen in v0.97	2
2. Diagrammen in het conceptueel informatiemodel	2
3. Conceptueel Informatiemodel Officiële Publicaties (CIM OP)	2
3.1 Modeloverstijgende onderwerpen	6
3.1.1 Juridische producten en serviceproducten	6
3.1.2 Statische en dynamische verwijzingen	7
3.1.3 Modelling van (versies van) publicaties, documenten en informatie	7
3.1.4 Naamgevingsconventie	9
3.1.4.1 Identificatie van publicaties en documenten	9
3.1.4.2 Identificatie van tekstelementen	11
3.1.4.3 Codes in AKN identificaties	14
3.1.4.4 Identificatie van niet-tekstuele informatie	16
3.1.5 Inhoud van juridische teksten	17
3.1.6 Tijdreizen	19
3.2 Model voor een publicatieblad	20
3.3 Model voor een besluit	21
3.3.1 Versies van een besluit	22
3.3.2 Inhoud van een besluit	23
3.3.2.1 Was-wordt mutatie van een component	24
3.3.2.2 Geldigheid van (een deel van) een besluit	26
3.3.3 Levensloop van een besluit	26
3.4 Model voor een regeling	28
3.4.1 Versies van een regeling	28
3.4.2 Inhoud van een regeling	29
3.4.2.1 Begrippen	30
3.4.2.2 Kenmerken van regeltekst	30
3.4.2.3 Werkingsgebied van regeltekst	31
3.4.2.4 Datacollecties als regelinterpretatie	32
3.4.3 Toestanden van een geconsolideerde regeling	36
3.4.4 Bepaling van de inhoud van een toestand	37
3.4.5 Geldigheid van een toestand	37
3.4.6 Muteren van een geconsolideerde regeling	38
3.5 Model voor een informatieobject	38
3.5.1 Versies van een informatieobject	39
3.5.2 Noemer en identificatie	39
3.5.3 Geo-informatieobjecten	39
3.6 Model voor een waardelijst	40

Wijzigingen in v0.97

Het Conceptueel Informatiemodel Officiële Publicaties is in v0.96 toegevoegd. In deze versie zijn opmerkingen over die versie doorgevoerd om de teksten duidelijker te maken.

Inhoudsopgave

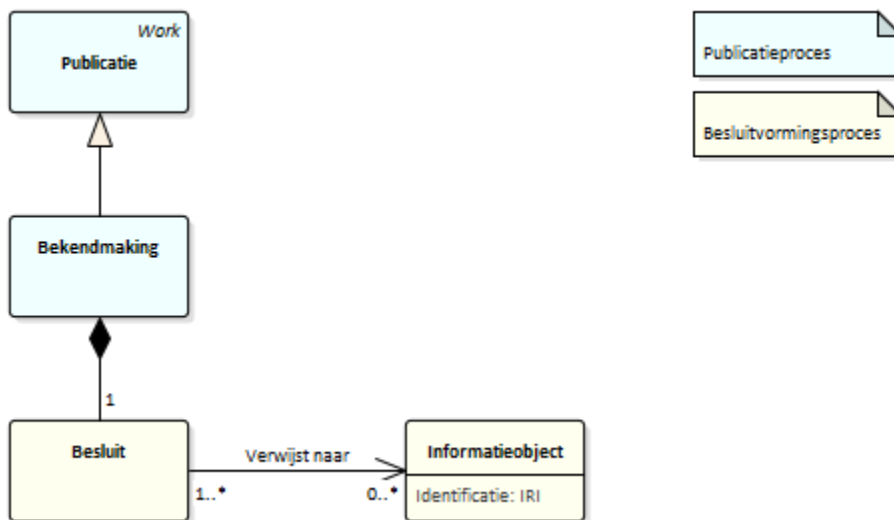
Inhoudelijke wijzigingen betreffen:

- **Modeloverstijgende onderwerpen**
De teksten zijn uitgebreid om onderwerpen als het **FRBR model**, **status van informatie**, **identificatie van niet-tekstuele informatie** (gebruik van JOIN in plaats van AKN) en de **Inhoud van juridische teksten** te beschrijven.
- **Inhoud van een regeling**
Dit hoofdstuk is herschreven. Nieuw zijn de beschrijvingen van de **werkingsgebieden** van regeltekst, **kenmerken**, **datacollecties** en de samenhang tussen datacollecties en informatieobjecten.
- **Model voor een informatieobject**
Nieuw zijn **noemer** en **identificatie** en **geo-informatieobjecten**.

Diagrammen in het conceptueel informatiemodel

Toelichting op de tekenwijze van diagrammen in het CIM In het conceptueel informatiemodel (CIM) wordt gebruik gemaakt van UML (klasse)diagrammen om aan te geven hoe de informatie gestructureerd is.

Inhoudsopgave

Het diagram geeft een voorbeeld van een klassediagram:

- Publicatie, Bekendmaking, Besluit en Informatieobject zijn concepten die door het CIM beschreven worden.
- De relatie tussen Bekendmaking en Publicatie geeft een specialisatie/generalisatie aan: een Bekendmaking is (een specialisatie van) een Publicatie.
- In het voorbeeld is een Publicatie een Work. Omdat het concept Work niet in het diagram opgenomen is kan de generalisatie/specialisatie relatie niet ingetekend worden. In plaats daarvan staat Work rechtsboven in het vakje van Publicatie.
- De relatie tussen Besluit en Bekendmaking geeft aan dat een Bekendmaking een Besluit bevat. De 1 geeft de kardinaliteit aan: een Bekendmaking bevat 1 Besluit.
- Algemene relaties worden met een gewone lijn of met een pijl aangegeven, al dan niet voorzien van beschrijving en/of kardinaliteit. De lijn tussen Besluit en Informatieobject is een voorbeeld van een algemene relatie aan. De kardinaliteit 1..* geeft aan dat een informatieobject gerelateerd is aan één of meer besluiten, de 0..* geeft aan dat een besluit gerelateerd is aan nul of meer informatieobjecten.
- Bij het Informatieobject is aangegeven dat het concept een eigenschap Identificatie heeft dat een IRI is. In het CIM worden eigenschappen alleen in diagrammen opgenomen als dat relevant is voor de context waarin het diagram gebruikt wordt.

Vaak worden er kleuren gebruikt om samenhang tussen concepten te tonen. Om welke samenhang het gaat is terug te vinden in de legenda (in het voorbeeld publicatieproces / besluitvormingsproces).

Conceptueel Informatiemodel Officiële Publicaties (CIM OP)

Introductie

Het Conceptueel Informatiemodel Officiële Publicaties beschrijft op conceptueel niveau uit welke entiteiten de informatie bestaat die in de STOP standaard gemodelleerd wordt, en hoe de samenhang is tussen de entiteiten. Het CIM OP beschrijft de publicaties en de juridische documenten waarvan de inhoud gepubliceerd wordt. Daarnaast beschrijft CIM OP welke machine-leesbare interpretaties van informatie over en de inhoud van publicaties en juridische documenten beschikbaar zijn. Voor een deel gaat het daarbij om mechanismen: STOP biedt een manier om de informatie vorm te geven, maar de invulling om welke informatie het gaat moet per domein (zoals voor de Omgevingswet) ingevuld worden.

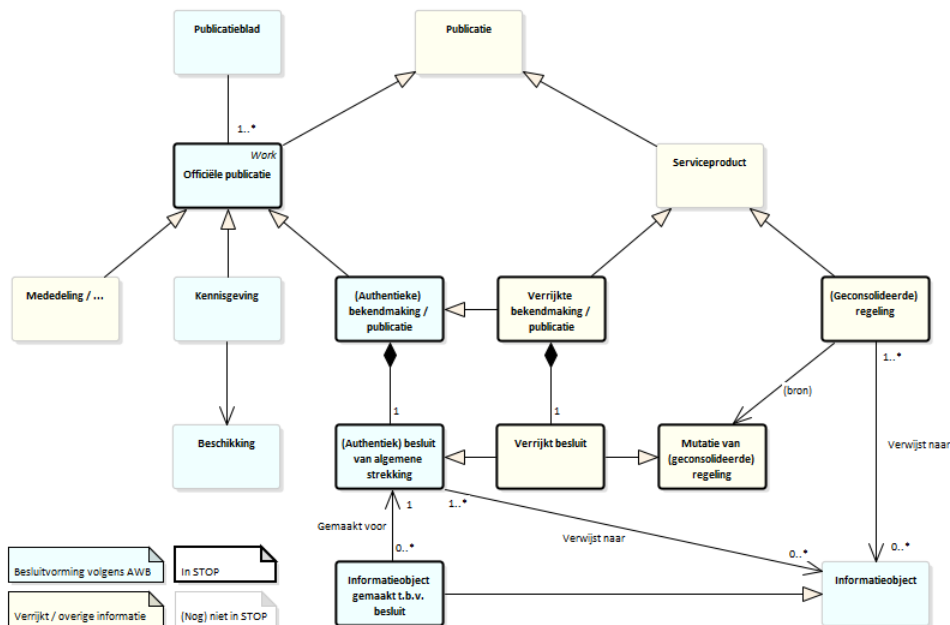
Het domein van CIM OP bestaat primair uit de (officiële) publicaties die uit het publicatieproces volgen, en de juridische documenten die voor het publicatieproces aangeleverd moeten worden. Een van de publicaties betreft de geconsolideerde wet- en regelgeving. De STOP standaard beoogt niet alleen de consolidatie van de informatie met een juridische status te ondersteunen, maar ook van aanvullende (machine-leesbare) informatie waardoor de inhoud van de juridische documenten beter te hanteren is voor software. CIM OP bevat daarom ook een model voor het beschrijven van de inhoud van wet- en regelgeving.

Entiteiten voor officiële publicaties

De STOP standaard is een standaard voor officiële publicaties in de [publicatiebladen](#) van overheden, in de vorm van mededelingen, kennisgevingen en bekendmakingen. Het betreft zowel de [juridisch authentieke](#) versie als een [verrijkte versie](#) die is aangevuld met (machine-leesbare) verwijzingen, illustraties en andere informatie.

In de huidige versie van de standaard zijn alleen de bekendmakingen van [besluiten](#) van algemene strekking uitgewerkt. De standaard kent ook een [geïntegreerd proces](#) waarbij met het besluit aanvullende informatie wordt meegeleverd zodat naast de bekendmaking ook de [\(geconsolideerde\) regeling](#) gepubliceerd kan worden. Besluiten kunnen verwijzen naar [informatieobjecten](#) die nog niet algemeen beschikbaar zijn op het moment dat het besluit bekendgemaakt wordt; STOP biedt de mogelijkheid deze met het besluit mee te leveren en te publiceren.

De verschillende entiteiten zijn in onderstaande figuur met hun onderlinge relaties weergegeven.

In de figuur is onderscheid gemaakt tussen de publicaties die hun oorsprong vinden in de Algemene Wet Bestuursrecht (AWB) en geassocieerde wet- en regelgeving, waarvoor strikte (juridische) eisen gelden, en overige publicaties. Via specialisatie/generalisatie-relaties is geïllustreerd dat de modellering in CIM OP wel rekening houdt met de verschillen, maar dat leidt niet altijd tot een aparte modellering. Zo is er bijvoorbeeld onderscheid tussen een authentiek en verrijkt besluit, maar in CIM

Inhoudsopgave

- [Introductie](#)
- [Entiteiten voor officiële publicaties](#)
- [Entiteiten voor wet- en regelgeving](#)
 - [Inhoudsopgave van onderliggende paginas](#)
 - [Modelovers tijgende onderwerpen](#)
 - [Model voor een publicatieblad](#)
 - [Model voor een besluit](#)
 - [Model voor een regeling](#)
 - [Model voor een informatieobject](#)
 - [Model voor een waardelijst](#)

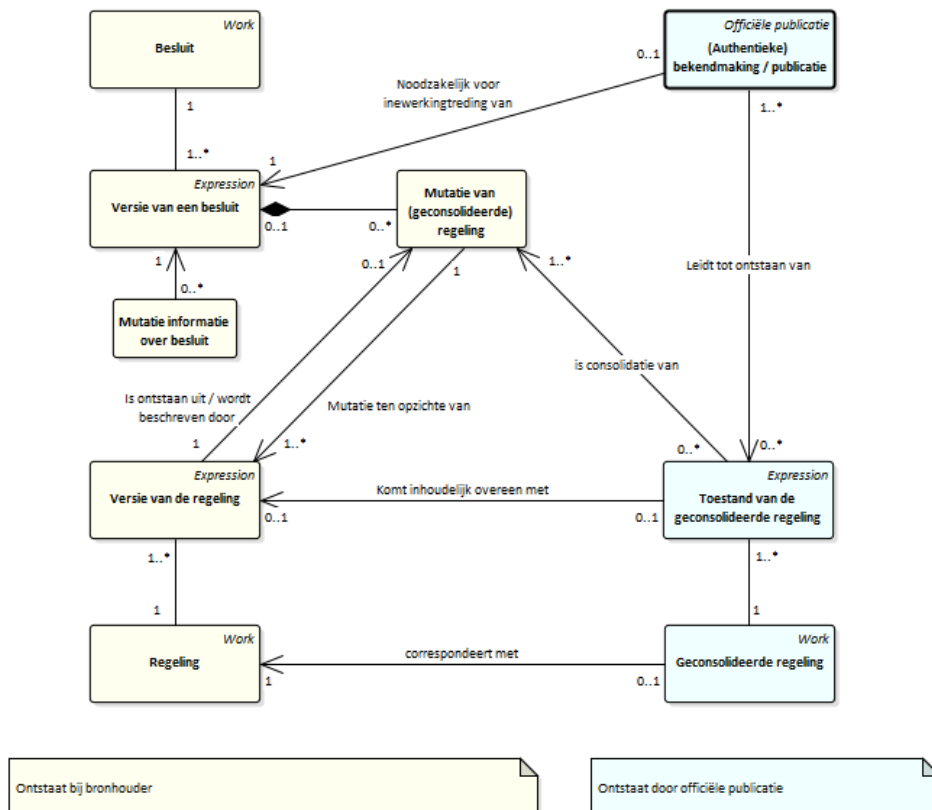
OP is er een uniform model voor een besluit waarbij het onderscheid bestaat uit de aanwezigheid van aanvullende informatie.

Hoewel de STOP standaard is opgezet om uit te groeien tot een standaard voor alle officiële publicaties, is de eerste versie afgestemd op de behoeften die door Omgevingswet-besluiten aan de standaard worden gesteld. Van een aantal entiteiten zijn daarom niet in STOP (en dus in CIM OP) terug te vinden. Het is niet bekend of en in welke versie van STOP deze wel ondersteund gaan worden.

Entiteiten voor wet- en regelgeving

De STOP standaard bevat een model voor besluiten van algemene strekking omdat de inhoud ervan via een officiële publicatie bekendgemaakt wordt. Ook de geconsolideerde regeling die resulteert uit de besluiten wordt gepubliceerd en valt in het STOP domein. De bekendmaking/publicatie van besluiten en van de geconsolideerde regeling vindt traditioneel separaat plaats. STOP biedt daarnaast het **geïntegreerde proces van bekendmaken en consolideren** waar beide processen in elkaar vervlochten zijn. Dat proces begint al bij het opstellen van een besluit bij het bevoegd gezag. STOP bevat daarom ook modellen voor besluiten en (versies van) regelingen zoals die door de systemen van het bevoegd gezag gehanteerd worden. Het geïntegreerde proces dient voor Omgevingswet-besluiten gevolgd te worden.

Juridisch ontstaat een **geconsolideerde regeling** als resultaat van (wijzigings)besluiten. In STOP wordt de regeling zo gemodelleerd dat een versie van de regeling ook al in het besluitvormingsproces gehanteerd kan worden, waarbij een besluit gemodelleerd wordt als een mutatie van de regeling. Dat wordt geïllustreerd in:

In het besluitvormingsproces ontstaat als eerste de initiële versie van een regeling, geschreven in de vorm van een besluit. Daarna kan via (wijzigings-)besluiten de regeling gewijzigd worden. In het geïntegreerde proces wordt de beschrijving van de wijziging in het besluit gebaseerd op een verschil tussen de nieuwe versie van de regeling met een eerdere versie. In dit proces bestaat behoefte aan een modellering van een besluit en regeling voordat het bekendgemaakt of gepubliceerd is. De modellering moet zodanig zijn dat de informatie voor en na de publicatie aan elkaar gerelateerd kan worden. In het proces voorafgaand aan publicatie kan immers ook andere informatie voorbereid worden (zoals toepasbare regels voor DSO-LV) die aan de regeling gerelateerd zijn en die na bekendmaking en inwerkingtreding van een besluit gebruik moet kunnen maken van de informatie uit de geconsolideerde regeling.

Na inwerkingtreding van een besluit dat een regeling instelt of wijzigt, waarvoor de bekendmaking ervan een noodzakelijke voorwaarde is, wordt de juridisch geldende regeling gevormd door de verzameling besluiten over die regeling. De juridische regeling wordt in STOP gemodelleerd als de geconsolideerde regeling, waarbij elke tijdsversie (of toestand) daarvan bestaat uit de consolidatie van een aantal besluiten, dus uit de initiële versie van de regeling waarin de wijzigingen uit die besluiten zijn doorgevoerd. Het model voor de inhoud van de toestand is daarom grotendeels gelijk aan het model voor de versie van de regeling zoals die in het besluitvormingsproces wordt gebruikt.

De inhoud van de toestand van de geconsolideerde regeling hoeft niet altijd overeen te komen met een versie van de regeling die aan de basis van een besluit ligt. Als bijvoorbeeld twee besluiten in werking treden die geen rekening met elkaar houden, dan is de uitgeschreven versie niet voorhanden waarin wijzigingen uit beide besluiten verwerkt zijn. Dit kan voorkomen als beide wijzigingen beschreven zijn ten opzichte van dezelfde eerdere versie van de regeling. De inhoud van de toestand na inwerkingtreding is pas te bepalen als de bronhouder heeft aangegeven hoe de twee versies samengevoegd moeten worden. Soms kan dat door een redactionele aanpassing (mutatie), soms moet dat door een nieuw besluit te nemen. Omgekeerd zal niet elke versie van een regeling die de basis vormt voor een besluit overeenkomen met een toestand van de geconsolideerde regeling, omdat niet elk besluit ooit in werking treedt en omdat - als het besluit wel in werking treedt - de actuele toestand van de geconsolideerde regeling niet (meer) overeenkomt met de versie van de regeling waarop de beschreven wijzigingen in het besluit zijn gebaseerd.

STOP ondersteunt twee scenario's waarin het besluitvormings- en publicatieproces op elkaar aansluiten:

- Afzonderlijke bekendmaking/publicatie van besluit en geconsolideerde regeling
Het besluitvormingsproces en het beheren van de geconsolideerde regeling zijn interne processen bij de bronhouder. De bronhouder bepaalt wanneer een vastgesteld besluit wordt aangeboden ter bekendmaking, en wanneer nieuwe toestanden van de geconsolideerde regeling gepubliceerd worden. Het gebruikte model voor een besluit bevat onvoldoende informatie om geautomatiseerd de inhoud van de toestanden van de geconsolideerde regeling samen te stellen.

Dit scenario is niet uitgewerkt in de STOP standaard en wordt niet ondersteund door het bronhouderskoppelvlak van de LVBB.

- **Geïntegreerd proces van bekendmaking en consolidatie**
In het besluitvormingsproces wordt een model voor besluiten gehanteerd dat voldoende informatie bevat om geautomatiseerd de bepalen welke toestanden van de geconsolideerde regeling er bestaan. De inhoud ervan is meestal samen te stellen op basis van de besluiten, al zijn er situaties waarin dat niet mogelijk is, zoals bij besluiten die geen rekening met elkaar houden. Welke informatie ontbreekt is geautomatiseerd te bepalen, en kan apart worden aangeleverd. Bij de bekendmaking van het besluit zal de LVBB tevens de publicatie van de resulterende toestanden verzorgen en de inhoud ervan samenstellen voor zover dat mogelijk is. Het consolidatieproces bij de bronhouder is beperkt tot het opstellen en (via mutaties of besluiten) aanleveren van de ontbrekende informatie. Het proces vereist ook dat rechterlijke besluiten worden doorgegeven voor zover ze invloed hebben op de geconsolideerde regeling.

Het STOP model voor een besluit en een (geconsolideerde) regeling bevat ook informatie die gewijzigd kan worden zonder dat daar een besluit voor nodig is. Dat geldt bijvoorbeeld voor het toevoegen of corrigeren van de machine-leesbare interpretatie van de inhoud van de regeling. De standaard ondersteunt dat door een directe wijziging van deze informatie over een besluit of geconsolideerde regeling mogelijk te maken.

De mogelijkheid om een besluit of geconsolideerde regeling zonder besluit aan te passen wordt na v0.97 aan STOP toegevoegd.

Inhoudsopgave van onderliggende paginas

Modeloverstijgende onderwerpen

- Juridische producten en serviceproducten
- Statische en dynamische verwijzingen
- Modelling van (versies van) publicaties, documenten en informatie
- Naamgevingsconventie
 - Identificatie van publicaties en documenten
 - Identificatie van tekstelementen

- Codes in AKN identificaties
- Identificatie van niet-tekstuele informatie
- Inhoud van juridische teksten
- Tijdreizen

Model voor een publicatieblad

Model voor een besluit

- Versies van een besluit
- Inhoud van een besluit
 - Was-woord mutatie van een component
 - Geldigheid van (een deel van) een besluit
- Levensloop van een besluit

Model voor een regeling

- Versies van een regeling
- Inhoud van een regeling
 - Begrippen
 - Kenmerken van regeltekst
 - Werkingsgebied van regeltekst
 - Datacollecties als regelinterpretatie
- Toestanden van een geconsolideerde regeling
- Bepaling van de inhoud van een toestand
- Geldigheid van een toestand
- Muteren van een geconsolideerde regeling

Model voor een informatieobject

- Versies van een informatieobject
- Noemer en identificatie
- Geo-informatieobjecten

Model voor een waardelijst

Modeloverstijgende onderwerpen

In deze sectie zijn onderwerpen beschreven die voor alle modellen van de verschillende publicaties, documenten en andere informatie van toepassing zijn:

- Juridische producten en serviceproducten
- Statische en dynamische verwijzingen
- Modelleren van (versies van) publicaties, documenten en informatie
- Naamgevingsconventie
 - Identificatie van publicaties en documenten
 - Identificatie van tekstelementen
 - Codes in AKN identificaties
 - Identificatie van niet-tekstuele informatie
- Inhoud van juridische teksten
- Tijdreizen

Inhoudsopgave

Juridische producten en serviceproducten

In de STOP standaard wordt onderscheid gemaakt naar juridisch authentieke producten, producten met een juridische werking en serviceproducten. De term *product* staat in dit verband voor een digitaal document of een pakket informatie dat in een geschikt ICT formaat uit te wisselen is, als een zelfstandige eenheid (zoals een bestand) of als onderdeel van een groter geheel.

Inhoudsopgave

Een **juridisch authentiek product** is een product waarvan de inhoud via een juridisch voorgeschreven procedure door een overheid vastgesteld en gepubliceerd wordt. Als er een juridische discussie ontstaat over wat een overheid besloten of gepubliceerd heeft, dan moet op de authentieke producten teruggevallen kunnen worden om tot een antwoord te komen. Aan ICT die is ingericht voor authentieke producten worden daarom hoge eisen gesteld omtrent beschikbaarheid,

onveranderlijkheid en duurzaamheid. Voorbeelden van authentieke producten zijn het besluit als vastgesteld door bevoegd gezag en de bekendmaking daarvan volgens de richtlijnen van de Bekendmakingswet (als PDF).

Een **product met juridische werking** is een product dat juridische zeggingskracht heeft omdat er vanuit een juridisch authentiek product naar verwezen wordt. Het product wordt zelf niet via een juridisch voorgeschreven procedure vastgesteld en is dus niet juridisch authentiek. Een voorbeeld is een NEN-norm waarnaar verwezen wordt vanuit de (juridisch authentieke) tekst van een besluit. De NEN-norm wordt niet door een bevoegd gezag via een juridische procedure vastgesteld, maar vanwege de verwijzing wordt de NEN-norm onderdeel van het besluit. Aan ICT die is ingericht voor producten met een juridische werking worden daarom dezelfde hoge eisen gesteld omtrent beschikbaarheid, onveranderlijkheid en duurzaamheid als aan juridisch authentieke producten.

Een **serviceproduct** is een product waarvan de informatie is afgeleid uit juridisch authentieke producten en waarvoor geen juridisch voorgeschreven procedure bestaat om vast te stellen dat de inhoud juridisch correct is. Een serviceproduct kan niet als bron dienen in juridische discussies over wat een overheid besloten heeft. Er kan wel een juridische verplichting zijn om een serviceproduct te maken en te publiceren. Een voorbeeld van een serviceproduct is de geconsolideerde regeling waarin alle (juridisch authentieke) besluiten verwerkt zijn die voor de regeling relevant zijn. ICT die is ingericht voor serviceproducten hoeft niet aan dezelfde hoge eisen voor onveranderlijkheid en duurzaamheid te voldoen die gelden voor juridisch authentieke producten, en er is vrijheid om ICT volgens eigen inzichten in te richten. Aan serviceproducten worden wel kwaliteitseisen gesteld, want eenieder moet er van uit kunnen gaan dat de inhoud overeenkomt met wat in de onderliggende (juridisch) authentieke documenten staat.

Statische en dynamische verwijzingen

In het juridisch domein worden twee type verwijzingen gehanteerd:

- Dynamische verwijzingen: Artikel 23 van de Grondwet
- Statische verwijzingen: Artikel 23 van de Grondwet zoals gewijzigd op 1 november 2017

In STOP worden beide soorten verwijzingen ondersteund, zowel voor tekst als voor niet-tekstuele informatie.

Een statische verwijzing is een verwijzing naar tekst of informatie die onderdeel is van een [expression](#). Er is in dit geval geen onduidelijkheid over de informatie waarnaar verwezen wordt. Ook als er nieuwe versies van het document beschikbaar komen, blijft de verwijzing naar dezelfde informatie in de aangegeven (inmiddels oude) versie wijzen.

Een dynamische verwijzing is een verwijzing naar tekst of informatie op het niveau van een [work](#). Om te bepalen naar welke informatie precies verwezen wordt, dus naar welke [expression](#) verwezen wordt, zal rekening gehouden moeten worden met de context waarin de verwijzing geïnterpreteerd wordt. Als de verwijzing bijvoorbeeld onderdeel is van de huidige (actuele) versie van een regeling, dan zal de verwijzing uitkomen bij de actuele versie van de tekst of informatie waarnaar verwezen wordt. Maar als de verwijzing gepresenteerd wordt in het kader van een [tijdreis](#) waarbij de lezer vraagt hoe de regeling luidde op tijdstip X volgens alle besluiten die op tijdstip Y bekend waren, dan moeten dezelfde tijdreis-parameters gebruikt worden om de [expression](#) te bepalen waarnaar verwezen wordt.

Modellering van (versies van) publicaties, documenten en informatie

Versies van publicaties, documenten en informatie

Het model dat STOP hanteert voor de (officiële) publicaties, juridische documenten en de informatie die daarin gepubliceerd worden is gebaseerd op de Functional Requirements for Bibliographic Records (FRBR) zoals dat in de [Akoma Ntoso standaard](#) (AKN) voor juridische documenten is uitgewerkt.

In FRBR wordt voor een publicatie of document onderscheid gemaakt in een [work](#), [expression](#), [manifestation](#) en [item](#). De betekenis ervan wordt vaak uitgelegd aan de hand van het voorbeeld van een boek:

- Een boek in de zin van een fysiek object dat vast te pakken is wordt in FRBR aangemerkt als **item**. Een voorbeeld van het digitale equivalent is een bestand of e-mail bijvoegsel. Waar een fysiek item kenmerken heeft als de staat waarin het verkeert, of het ezelsoren heeft, heeft een digitaal item als kenmerk een bestandsnaam, locatie waar het te vinden is, of grootte in bytes.
- Een boek in de zin van een specifieke uitgave die in de boekhandel te koop is heet in FRBR een **manifestation**. Het heeft bijvoorbeeld een ISBN-nummer en een groene omslag: kenmerken die alle *items* hebben van dezelfde manifestation. Het digitale equivalent van een manifestation heeft bijvoorbeeld het bestands- of uitwisselformaat als kenmerk.
- Een boek in de zin van de letterlijke tekst van het verhaal, ongeacht de lettergrootte of kleur

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave

- [Versies van publicaties, documenten en informatie](#)
- [Componenten](#)

van de omslag, heet in FRBR een **expression**. Kenmerken van een expression zijn bijvoorbeeld de taal van de tekst, of het de originele of moderne spelling gebruikt.

- Een boek in de zin van een verhaal dat door een bepaalde schrijver is geschreven heet in FRBR een **work**. Het gaat dan om de strekking van het verhaal, de ideeën die erin verwerkt zijn.

De vier termen zijn gerelateerd: een *work* wordt uitgedrukt in een *expression* die vormgegeven wordt als een *manifestation* waarvan een *item* een voorbeeld is.

In de CIM documentatie wordt vaak gesproken over publicaties en documenten en versies daarvan. Met publicatie of document wordt dan een *work* bedoeld, een versie van een publicatie of document valt samen met een *expression*. Het deel van de STOP standaard dat uitwisselformaten specificiert beschrijft een *manifestation* van een versie. Het *item* niveau is terug te vinden in de specificatie van koppelvlakken of API's van systemen.

In het domein van (officiële) publicaties zijn de verschillen tussen expressions vaak het resultaat van evolutie of van vertalingen. Bij evolutie betreft het versies die in de loop van de tijd veranderen, bij vertalingen wordt dezelfde inhoud in een andere taal beschreven. Bij informatie over de inhoud van de publicaties zal het vooral om evolutie in de tijd gaan, maar ook daar kunnen vertalingen een rol spelen. In STOP wordt voor de informatie over de inhoud van publicaties en documenten daarom ook het FRBR model gebruikt, waarbij eenheden van informatie als een *work* gezien worden en versies ervan als een *expression*.

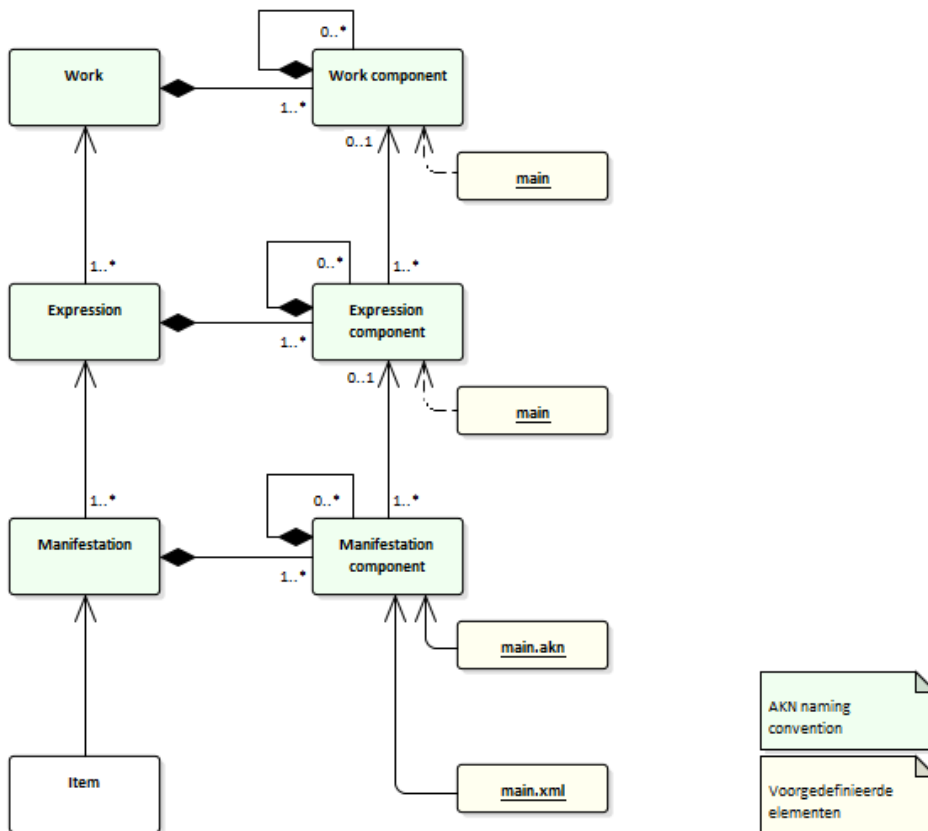
Uitgangspunt in STOP is dat een expression onveranderlijk is. Een auteur van een versie van een document of informatie mag in de eigen systemen de versie wijzigen totdat de versie gedeeld wordt met anderen. Eenieder moet er van uit kunnen gaan dat de versie die op enig moment verkregen is, gelijk is aan de versie die een ander (mogelijk via een andere route) verkregen heeft. Als er wijzigingen aangebracht moeten worden, dan leidt dat tot een nieuwe versie en dus tot een nieuwe expressie.

Componenten

STOP hanteert de versie van FRBR zoals dat ook door de [Akoma Ntoso naamgevingsconventie](#) (AK N NC) gehanteerd wordt. AKN NC voegt aan het FRBR model het begrip *component* toe. In AKN NC is dat een middel om een deel van de tekst van een document als een zelfstandig of onafhankelijk onderdeel binnen het document te positioneren. Een regeling bestaat bijvoorbeeld uit de tekst van de regels en een bijlage met rekenmethodes. De regeltekst en de bijlage horen inhoudelijk bij elkaar en zijn onderdeel van hetzelfde *work*, maar het kan wenselijk zijn om alleen over de rekenmethodes te kunnen spreken en die bijvoorbeeld los van de regels uit te kunnen wisselen. STOP volgt AKN NC door in zo'n geval de bijlage als component van het *work* regeling te modelleren.

In STOP v0.97 wordt het gebruik van componenten voor tekstonderdelen nog niet volledig ondersteund in combinatie met het muteren van teksten. In een volgende versie wordt de ondersteuning gecompliceerd en wordt beschreven hoe bevoegd gezag zelf een componentindeling kan kiezen.

De component kan op elk niveau voorkomen, maar het is ook mogelijk informatie wel in een component op een lager niveau in de FRBR hiërarchie te onderscheiden maar die niet op hogere niveaus te laten terugkomen. Op die manier is het bijvoorbeeld mogelijk een bijlage als zelfstandig onderdeel te zien, en te kunnen spreken van "bijlage 1 van de regeling" als [versieloze verwijzing](#). Maar het is ook mogelijk om op work en expression niveau een bijlage als integraal onderdeel van de hoofdtekst te zien, en op manifestation niveau de hoofdtekst te modelleren als XML-component en de bijlage als separate PDF-component.

AKN NC benoemt één component met een vaste naam: de *main* component betreft de hoofdtekst of het hoofdbestanddeel van de publicatie of het document.

AKN NC beschrijft ook een manifestation component: het AKN package (main.akn) waarin alle informatie uit het juridische document (inclusief multimedia componenten en andere noodzakelijke bestanden) is ondergebracht. In een volgende versie van de standaard zal aangegeven worden of en hoe het AKN package in STOP ondersteund wordt.

Naamgevingsconventie

In STOP wordt de Akoma Ntoso naamgevingsconventie (AKN NC) gevolgd bij het identificeren van publicaties, documenten en informatie (als work) en versies (expressions) daarvan, en voor de identificatie van tekstonderdelen. AKN NC laat veel ruimte voor een nadere invulling. In STOP wordt die ruimte ingeperkt om uniciteit van identificaties te bereiken, en om de bruikbaarheid van de identificatie in de keten te garanderen. Dit is in detail beschreven in:

- Identificatie van publicaties en documenten
- Identificatie van tekstelementen
- Identificatie van niet-tekstuele informatie

AKN NC beschrijft hoe nu naar een deel van de tekst verwezen kan worden:

Dynamisch: <work identificatie> "/" ["!" <componentnaam>] "#" wld

Statisch: <expression identificatie> "/" ["!" <componentnaam>] "#" eld

Naar niet-tekstuele componenten kan alleen verwezen worden met een work of expression identificatie. De identificatie van objecten binnen een component (old) wordt niet gebruikt voor externe verwijzingen.

Identificatie van publicaties en documenten

Een publicatie of document krijgt twee identificaties:

- één voor het document als work en
- één voor de versie (een expression).

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave

- Documenten van bevoegd gezag

AKN NC schrijft de structuur van de identificatie voor, STOP vult dat nader in. Daarbij wordt onderscheid gemaakt naar de bron van de documenten.

- [Officiële publicaties](#)
- [Geconsolideerde regelingen](#)

Documenten van bevoegd gezag

Voor documenten die ontstaan onder verantwoordelijkheid van een bevoegd gezag wordt als identificatie gehanteerd:

Work: `"/akn/" <land> "/" <documenttype> "/" <overheid> "/" <datum> "/" <overig>`

Expression: `<work> "/" <taal> "@" [<versie> ";"] <datum> [";" <overig>]`

met

datum (work)	Datum van het ontstaan van de eerste versie van het work. Dit mag een volledige datum zijn maar het mag ook alleen een jaartal zijn.
datum (expression)	Datum van het ontstaan van deze versie van het work. Dit mag een volledige datum zijn maar het mag ook alleen een jaartal zijn.
versie (optioneel)	Een versienummer voor het document. Dit is een combinatie van cijfers, letters, "-" en ".", te beginnen met een cijfer, bijvoorbeeld "1.0a".
overig	Overige kenmerken om de expression (optioneel) of het werk (verplicht) te onderscheiden, bijvoorbeeld een dossiernummer of een afkorting gebaseerd op de naam. De kenmerken moeten compact zijn, het is niet de bedoeling om hiervoor een lange titel te gebruiken.

Voorbeelden zijn:

```
/akn/nl/bill/GM0503/2018/BW-OW-123
```

```
/akn/nl/bill/GM0503/2018/BW-OW-123/nld@2018-12-02
```

```
/akn/nl/act/GM0503/2021/Omgevingsplan
```

```
/akn/nl/act/GM0503/2021/Omgevingsplan/nld@1.0a;2018-12-02
```

Deze identificatie wordt toegepast op:

- (Versies van) [besluiten](#)
- (Versies van) [regelingen](#)

Begin 2019 zal het DSO programma besluiten of er een service moet komen om unieke identificerende elementen voor het "overig" deel te genereren. De verwachting is dat het bevoegd gezag zelf verantwoordelijk blijft voor uniciteit van het "overig" deel, en dat er geen service voor zal komen.

Officiële publicaties

Officiële publicaties (zoals een bekendmaking van een besluit) die door de LVBB verzorgd worden verschijnen in een publicatieblad en krijgen een eigen identificatie

Work: `"/akn/" <land> "/officialGazette/" <blad> "/" <datum> "/" <nummer>`

Expression: `<work> "/" <taal> "@" [<herdruk>]`

met

datum	Het jaar waarin de publicatie is verschenen.
nummer	Het nummer van de publicatie volgens de nummeringsmethode van het betreffende blad.
herdruk (optioneel)	Een nummer dat aangeeft dat het om een herdruk van de originele publicatie gaat, volgens de nummeringsmethode van het betreffende blad.

Uit de identificatie van de publicatie is niet af te leiden welke documenten gepubliceerd worden; die informatie is onderdeel van de informatie over de publicatie en/of over de gepubliceerde documenten.

Geconsolideerde regelingen

Officiële publicaties (zoals een bekendmaking van een besluit) die door de LVBB verzorgd worden verschijnen in een publicatieblad en krijgen een eigen identificatie

Work: `"/akn/" <land> "/act/" <subtype> "/" <datum> "/" <nummer>`

Expression: `<work> "/" <taal> "@" [<versie> ";"] <datum_g> [; <datum_iwt>]`

met

datum (work)	Het jaar waarin de eerste toestand van de regeling in werking is getreden.
nummer	Het nummer van de regeling volgens de nummeringsmethode van de LVBB collectie waarvan de regeling deel uitmaakt.
datum_g	De datum van de eerste geldigheid van een toestand.
datum_iwt (optioneel)	De datum van de inwerkingtreding van (het deel van) het besluit dat aan de toestand ten grondslag ligt. Deze datum wordt alleen vermeld als datum_iwt afwijkt van datum_g
versie (optioneel)	Een volgnummer (1, 2, 3, ...) dat de versie aangeeft van de toestand. Versie 1 wordt weggelaten.

Uit de identificatie van de toestand is niet af te leiden welke besluiten er aan ten grondslag liggen; die informatie is onderdeel van de informatie over de toestand..

Identificatie van tekstelementen

De eld/wld identificatie

In de STOP standaard worden teksten uitgewisseld in XML formaat, gebruik makend van elementen uit het IMOP schema. Om naar een tekst te kunnen verwijzen zijn verschillende elementen identificeerbaar. STOP gebruikt daarvoor een invulling van het eld/wld mechanisme uit de Akoma Ntoso naamgevingsconventie (AKN NC).

Het mechanisme bestaat eruit dat voor een versie van een tekst (een *expression*) elk tekstelement

Inhoudsopgave

- [De eld/wld identificatie](#)
- [Voorbeeld](#)
- [Element_ref](#)

waarnaar verwezen kan worden een identificatie krijgt (**eld**) die binnen die versie uniek is en die afgeleid is van de positie van het element binnen de tekst. De algemene vorm is:

`<eld> = [<prefix> “_” “_”] <element_ref> [“_” <nummer>]`

met

<code><prefix></code>	De eld van het tekstelement dat in de XML structuur het tekstelement bevat. Als dat tekstelement het lichaam van de tekst is, dan wordt de prefix weggelaten.
<code><element_ref></code>	Een naam afgeleid van het type XML element; zie tabel .
<code><nummer></code>	<p>Het nummer is optioneel. Als een element uniek is dan mag het nummer weggelaten worden. Zoals bij een opschrift dat maar één keer in een tekst kan voorkomen.</p> <p>Als een element expliciet genummerd is, zoals bij een artikel of bij een item uit een genummerde opsomming, dan wordt het nummer als volgt overgenomen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Spaties in het nummer worden weggelaten • Cijfers, letters, “-” en “.” worden overgenomen • Andere tekens worden vervangen door “.” <p>Als deze voorschriften niet leiden tot een uniek eld, dan wordt een volgnummer gebruikt in de vorm</p> <p style="text-align: center;"><code>“_inst” <volgnummer></code></p> <p>met volgnummer = 2, 3, ... Deze toevoeging wordt weggelaten bij het eerste voorkomen van de eld.</p> <p>Als een element niet expliciet genummerd is, dan is <code><nummer></code> een volgnummer, te beginnen bij 1.</p>

Een eld is slechts uniek binnen een versie van de tekst, en het wijzigt ook als een element een andere plaats binnen de tekst krijgt. Om dynamisch verwijzen naar een tekst (dus zonder versienummer) mogelijk te maken wordt ook een **wld** toegekend. Dat wld verandert nooit. Om uniciteit van de wld te borgen schrijft STOP voor:

`<wld> = <bevoegd gezag> “_” <tekstversie> “_” “_” <eld>`

met:

<code><bevoegd gezag></code>	De identificatie van het bevoegd gezag dat het tekstelement introduceert. Dit is dezelfde identificatie voor overheden als ook in de naamgeving van (versies van) documenten gebruikt wordt.
<code><tekstversie></code>	<p>Een door het bevoegd gezag aan de gehele tekst toegekend versienummer. Een versienummer bestaat uit cijfers, letters, “-” en “.” en kan zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Een combinatie van cijfers, letters, “-” en “.”, te beginnen met een cijfer, bijvoorbeeld “1.0a”. • Een compacte weergave van de datum waarop de versie is ontstaan, bijvoorbeeld “2018-11-29”.
<code><eld></code>	Het eld van het tekstelement in de eerste versie van de tekst waar het element voorkomt.

Voor vaste onderdelen van een tekst (zoals opschrift, lichaam of aanhef) is de wld gelijk aan de eld.

STOP schrijft voor dat als twee tekstelementen in verschillende versies van een tekst dezelfde wld hebben, de elementen inhoudelijk over hetzelfde moeten gaan en het ene element een geëvolueerde versie van het andere is. Het omgekeerde is in STOP alleen verplicht voor elementen die via het STOP mutatiemechanisme aangepast kunnen worden: als een tekstelement in de ene tekstversie een geëvolueerde versie is van een tekstelement in de andere tekstversie, dan moeten beide elementen hetzelfde wld hebben. Hetzelfde artikel (kan via het STOP mutatiemechanisme gewijzigd worden) *moet* dus in twee tekstversies hetzelfde wld hebben. Hetzelfde item in een opsomming *mag* in twee tekstversies hetzelfde wld hebben, maar dat hoeft niet – als dat niet het geval is, zal de dynamische verwijzing naar het tekstelement in de ene versie niet naar het juiste deel van de tekst in de andere versie wijzen.

Voorbeeld

Het voorbeeld beschrijft een deel van een tekst die in versie 2 een hoofdstuk indeling gekregen heeft en waar artikel 1.2 is toegevoegd.

Tekst	eld	wld
Opschrift	longTitle	longTitle
Aanhef	formula_1	formula_1
Lichaam	body	body
Hoofdstuk 1	chp_1	GM0503_v2__chp_1
Artikel 1.1	chp_1__art_1.1	GM0503_v1__art_1
Lid a/1	chp_1__art_1.1__para_a.1	GM0503_v1__art_1__para_a.1
Artikel 1.2	chp_1__art_1.2	GM0503_v2_chp_1__art_1.1
Slotformulier	formula_2	formula_2
Bijlage 1	cmp_1	GM0503_v1.5__cmp_1

Element_ref

Alleen de tekstelementen die in deze table genoemd worden hebben een eld/wld. In de laatste kolom is aangegeven of het een vast onderdeel van de tekst betreft waarvoor eld en wld gelijk zijn.

XML element	element_ref kort	element_ref lang	wld = eld?
Afdeling	subchp	subchapter	-
Artikel	art	article	-
Begrip	item	item	-
Begrippenlijst	list	list	-
Bijlage	cmp	component	-
Aanhef	formula_1	formula_1	ja
Boek	book	book	-
Citaat	cit	citation	-
Deel	part	part	-
Divisie	dvs	division	-
ExtloRef	ref	ref	-
Figuur	img	img	-
Hoofdstuk	chp	chapter	-
Inline	inline	inline	-
Inhoudsopgave	toc	toc	ja
IntloRef	ref	ref	-

Li	item	item	-
Lichaam	body	body	ja
Lid	para	paragraph	-
Lijst	list	list	-
Nawerk	app	appendix	ja
Ondertekening	signature	signature	ja
Opschrift	longTitle	longTitle	ja
Paragraaf	subsec	subsection	-
Slotformulier	formula_2	formula_2	ja
Subparagraaf	subsec	subsection	-
Subsubparagraaf	subsec	subsection	-
table	table	table	-
table_html5	table	table	-
Tekst	body	body	-
Titel	title	title	-
Toelichting	recital	recital	-
WijzigArtikel	art	article	-
Wijzigbijlage	cmp	component	
WijzigLid	para	paragraph	-

Codes in AKN identificaties

In STOP wordt de [Akoma Ntoso naamgevingsconventie](#) (AKN NC) gevolgd bij het identificeren van publicaties en documenten (als [work](#)) en versies (expressions) daarvan. AKN NC bouwt de identificatie op uit kenmerken van het work of de expression. Een aantal kenmerken komt daarbij steeds terug en wordt in STOP steeds op dezelfde manier ingevuld in de [identificatie van publicaties en documenten](#).

Land

AKN NC schrijft het gebruik voor van een 2-letter code van een land volgens [ISO 3166-1](#) of van een code voor een subdivisie volgens ISO 3166-2. Voor STOP zijn de relevante codes:

Code in IRI	Land
nl	Het land Nederland of het Koninkrijk de Nederlanden
aw	Aruba
cw	Curaçao
sx	Sint Maarten

Documenttype

AKN NC kent een beperkte lijst met documenttypen. Voor STOP zijn relevant:

Code in IRI	Document type
act	(Geconsolideerde) regeling.
bill	Besluit
officialGazette	Officiële publicatie

Inhoudsopgave

- Land
- Documenttype
- Subtype
- Blad
- Overheden
- Taal

In STOP wordt *act* zowel gebruikt voor de geconsolideerde regeling die volgt uit de bekendgemaakte en in werking getreden besluiten, als voor documenten die de integrale regeling beschrijven in het besluitvormingsproces.

Subtype

Code in IRI	Document subtype
internationaal	Verdragen
koninklijk	Regelgeving voor het koninkrijk
land	Regelgeving voor een land
provincie	Regelgeving voor een provincie
gemeente	Regelgeving voor een gemeente
waterschap	Regelgeving voor een waterschap
zbo	Regelgeving voor een zbo
pbo	Regelgeving voor een pbo
gr	Regelgeving voor een gemeenschappelijke regeling
caropl	Regelgeving voor Bonaire, Sint Eustasius of Saba: de Caraïbische openbare lichamen

Blad

Code in IRI	Blad
bgr	Blad gemeenschappelijke regeling
gmb	Gemeentebblad
prb	Provinciaalblad
stb	Staatsblad
stcrt	Staatscourant
trb	Tractatenblad
wsb	Waterschapsblad

Overheden

In AKN NC kan een code voor een overheid gebruikt worden als de bron van van een document.

De codelijst voor overheden wordt separaat meegeleverd.

Taal

AKN NC schrijft het gebruik voor van een code volgens [ISO 639-2 alpha-3](#). Voor STOP zijn de relevante codes:

Code in IRI	Taal
nld	Nederlands
eng	Engels

fry	West Fries
pap	Papiamento
mul	Meerdere talen in één versie
und	Taal is onbekend

Identificatie van niet-tekstuele informatie

Identificatie van informatiecomponenten

Naast tekstuele componenten onderscheidt STOP ook componenten die niet-tekstuele informatie bevat. Het gaat bijvoorbeeld om [informatieobjecten](#). Deze componenten krijgen, net als tekstuele componenten, twee identificaties:

- één voor de component als [work](#) en
- één voor de versie van een component (een expression).

Voor tekstuele componenten hanteert STOP een [naamgeving](#) op basis van de Akoma Ntoso naming convention (AKN NC). AKN NC is vooral bedoeld voor tekstidentificatie, al bevat het ook mogelijkheden om niet-tekstuele componenten te identificeren. Die mogelijkheden zijn voor toepassing in STOP te beperkt. Daarom sluit STOP aan bij een naamgevingsconventie die ook voor andere juridische overheidsinformatie gebruikt wordt, gebaseerd is op [best practices](#) en die qua structuur lijkt op de AKN NC.

Alle componenten ontstaan onder verantwoordelijkheid van een bevoegd gezag. Daarom wordt als identificatie gehanteerd:

Work: `"/join/" <objecttype> "/" <collectie> "/" <overheid> "/" <datum> "/" <overig>`

Expression: `<work> "/" [<taal>] "@" <datum> [";" <versie>] [";" <overig>]`

met

"/join"	Afkorting van Juridische Object Identificatie Naming convention
objecttype	<ul style="list-style-type: none"> • "id" voor informatieobjecten • "set" voor datacollecties
collectie	Voor STOP: "regdata" . Afkorting voor in REGelgeving vastgestelde DATA
datum (work)	Datum van het ontstaan van de eerste versie van het work. Dit mag een volledige datum zijn maar het mag ook alleen een jaartal zijn.
taal	Optioneel. Als de informatie taalafhankelijk is, dan wordt de taal opgenomen.
datum (expression)	Datum van het ontstaan van deze versie van het work. Dit mag een volledige datum zijn maar het mag ook alleen een jaartal zijn.
versie (optioneel)	Een versienummer voor het document. Dit is een combinatie van cijfers, letters, "-" en ".", te beginnen met een cijfer, bijvoorbeeld "1.0a". Alle gebruikte letters moeten <i>lower case</i> zijn.

Inhoudsopgave

- [Identificatie van informatiecomponenten](#)
- [Identificatie van elementen binnen een component \(old\)](#)

overig	<p>Overige kenmerken om de expression (optioneel) of het werk (verplicht) te onderscheiden, bijvoorbeeld een dossiernummer of een afkorting gebaseerd op de naam. De kenmerken moeten compact zijn, het is niet de bedoeling om hiervoor een lange titel te gebruiken.</p> <p>Deze waarde mag alleen bestaan uit een combinatie van cijfers, letters, cijfers, "_", "-" en ".". Alle gebruikte letters moeten <i>lower case</i> zijn.</p>
--------	---

Voorbeelden zijn:

```

/join/id/regdata/gm0503/2018/loc1589
  /join/id/regdata/gm0503/2018/loc1589/nld@2018-12-02
/join/set/regdata/gm0503/2021/237-yap_1.8
  /join/set/regdata/gm0503/2021/237-yap_1.8/nld@2022-02-02;1.0a

```

Deze identificatie wordt toegepast op:

- (Versies van) [informatieobjecten](#)
- (Versies van) [datacollecties](#)

Identificatie van elementen binnen een component (oId)

AKN NC maakt voor elementen binnen een tekst gebruik van het [eld/wld mechanisme](#), waarbij aan de identificatie te zien is waar een element binnen de tekst voorkomt. Ook voor niet-tekstuele componenten is het nodig elementen te kunnen identificeren, bijvoorbeeld om ook voor deze componenten het [mutatiemechanisme](#) te kunnen gebruiken. Een verwijzing naar een element zal in dit geval alleen door software gelezen worden. Daarom zijn de enige eisen die aan de identificatie gesteld worden:

- De identificatie moet uniek zijn
- De identificatie moet door alle software te gebruiken zijn

De software die een identificatie toekent is verantwoordelijk voor de invulling van de eerste eis, door bijvoorbeeld een GUID of een uniek tijdstempel te gebruiken. De tweede eis door STOP door slechts een beperkt aantal tekens in de identificatie toe te staan en een maximum aan de lengte ervan te staan.

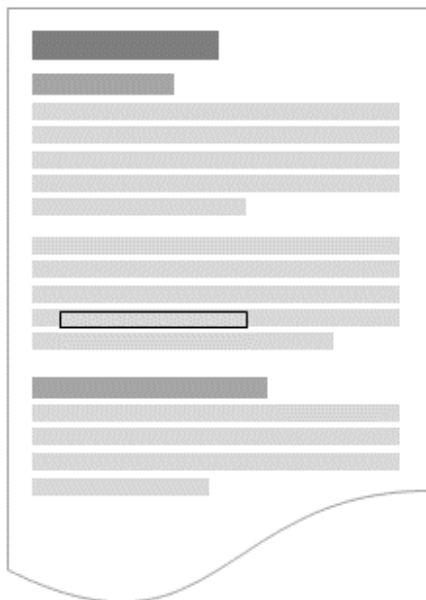
De naam die voor deze identificatie in documentatie en in het uitwisselingsformaat gebruikt wordt is oId (object Id).

Inhoud van juridische teksten

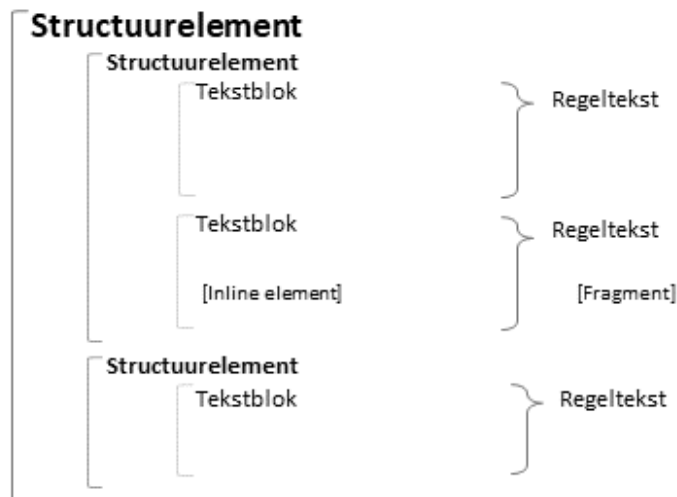
Indeling en inhoud

STOP gebruikt verschillende modellen om dezelfde (juridische) tekst te beschrijven.

Weergave

Indeling

Inhoud

Een lezer ziet de tekst als een doorlopend verhaal (lichtgrijs) dat is onderverdeeld in secties die herkenbaar zijn aan een kop of label (donkergrijs). Binnen het verhaal kan tekst een speciale opmaak hebben, bijvoorbeeld in de vorm van een lijst of een link naar andere teksten. Daarnaast kunnen multimediale elementen (zoals plaatjes) onderdeel zijn van de tekst.

Ter ondersteuning van de weergave kent STOP een model waarin de structuur van de tekst beschreven is. De verhalende tekst wordt daarin opgedeeld en beschreven met tekstblokken, waarin teksten met een speciale opmaak en multimediale elementen via inline elementen binnen het tekstblok gemodelleerd worden. De secties worden beschreven via structuurelementen met als inhoud de tekstblokken en structuurelementen van subsecties. Zo ontstaat een hiërarchisch model van de tekst dat in STOP als basis dient voor het uitwisselen van teksten. De indeling van de tekst kent verschillende variaties, zoals artikelgewijze tekst die voor juridische regelingen gebruikt wordt en vrije tekst die voor visiedocumenten beschikbaar is.

Een lezer kan uit het doorlopende verhaal afleiden waar de tekst over gaat. Om de inhoud voor software begrijpelijk te maken kent STOP onder de noemer van "annotaties" verschillende vormen of typen van (machine-leesbare) informatie. De annotaties zijn weliswaar gerelateerd aan de tekst waarvan ze inhoud beschrijven, maar ze zijn modelmatig gescheiden van de tekst. STOP verdeelt de lopende tekst in opeenvolgende regelteksten, waarbij de annotaties aan regelteksten of delen ervan gekoppeld kunnen worden. Een regeltekst is een zelfstandig leesbaar stuk tekst met een interne inhoudelijke samenhang, waarin bijvoorbeeld één of meer juridische of andere regels worden beschreven. Afhankelijk van de aard van de annotatie zal een annotatie gerelateerd zijn aan een regeltekst en/of aan een fragment van de regeltekst; dit is bij het model voor de annotatie beschreven.

In STOP valt een regeltekst samen met een tekstblok, een fragment met een inline element. Welk element overeenkomt met een tekstblok hangt af van de indeling van de tekst:

- Voor een artikelgewijze indeling komt een tekstblok overeen met een artikel of een lid van een artikel. Bij deze indeling komt het niet voor dat een artikel zowel tekst als leden heeft.
- Voor een indeling voor vrije tekst komt een tekstblok overeen met ...

De vrije tekst indeling wordt in een volgende versie van STOP vastgesteld.

Afbeeldingen en illustraties

In de STOP standaard kan een (juridische) tekst ook multimediale elementen bevatten zoals afbeeldingen. Daarnaast kent STOP nog elementen die als illustratie in de tekst geplaatst kunnen worden, zoals een interactieve kaart van gebieden uit [informatieobjecten](#) waarnaar in de tekst wordt verwezen. De [juridische status](#) van de multimediale elementen en de illustraties is verschillend.

Juridisch authentiek

Afbeelding is onderdeel van besluit

Service product

Illustratie is presentatie van informatie over het besluit

Multimediale elementen in een besluit of officiële publicatie worden gezien als onderdeel van de juridisch authentieke tekst. De elementen worden net als andere tekstelementen geïdentificeerd met een `eld/wld`, worden niet los uitgewisseld maar worden meegeleverd met de tekst.

De illustraties van informatie over het besluit of uit informatieobjecten waarnaar in de tekst verwezen wordt zijn geen onderdeel van de juridisch authentieke tekst. De informatie die in een illustratie wordt weergegeven is immers elders op een juridische (authentieke) manier gespecificeerd, bijvoorbeeld als beschrijving in de tekst of in de vorm van gegevens in een informatieobject. De illustratie is daarmee een serviceproduct en zal niet opgenomen zijn in juridisch authentieke teksten.

De modellering van illustraties via presentatierecepten / interactieve kaartobjecten is geen onderdeel van STOP v0.97 maar wordt in een volgende versie opgenomen.

Tijdreizen

Op deze pagina zal in een volgende versie van de documentatie tijdreizen besproken worden. De tekst hiervoor zal ontleend worden aan de DSO architectuurdocumenten die over tijdreizen geschreven en vastgesteld zijn.

Inhoudsopgave

In de architectuurdocumenten wordt tijdreizen besproken als een mechanisme om vragen te stellen over hoe een document er uit zag (of wat de waarde van gegevens was) op een tijdstip in het verleden (of in de toekomst). Bij het maken worden drie tijdparameters onderscheiden:

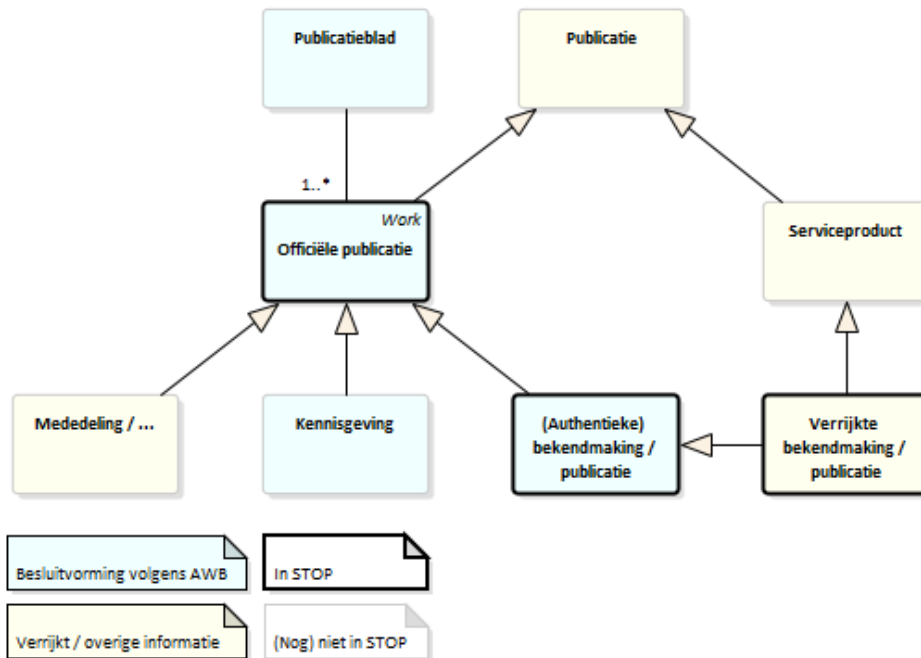
- **Beschikbaar**
Dit is een tijdstip waarop geldt dat de teruggegeven gegevens beschikbaar waren in het systeem (via dezelfde interface). In de praktijk wordt dit gebruikt om terug te kijken naar toestanden die destijds opvraagbaar waren. Een voorbeeld hiervan is de vraag: "Wat zag ik op 1 juni 2017 (het zichtmoment) over de geldende regels op 1 mei 2017?" of "wat was de definitie van het begrip 'aanlegsteiger' op 1 juni 2017?".
- **Geldig**
Dit is een tijdstip waarop de teruggegeven gegevens in de werkelijkheid geldig zijn. Voor een administratie gaat het over het moment dat deze uitspraken gelden, zoals de periode dat een gebouw bestaat. Voor besluiten betreft dit het moment dat een rechtsfeit, rechtsplicht of regel in het besluit juridische gezien werkingskracht heeft. Hierbij wordt tevens rekening gehouden met inwerkingtreding en het daarbij horende inwerkingtredingsmoment.
- **In werking (getreden op)**
Dit is een tijdstip waarop een besluit (of delen daarvan), dan wel de daarvan afgeleide gegevens (zoals de definitie van een begrip) juridische werking krijgt. Dit kan niet eerder dan dat het besluit bekendgemaakt is. Een voorbeeld hiervan is een besluit dat vandaag bekend wordt gemaakt, maar pas volgende week officieel in werking treedt.

De STOP standaard is zo opgezet dat alle juridische documenten voldoende informatie bevatten om deze tijdreizen mogelijk te maken. Bij het [geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren](#) wordt in het besluit informatie over de inwerkingtreding, start en einde van de geldigheid van het besluit opgenomen. Bij het samenstellen van de geconsolideerde regeling wordt die informatie vertaald naar de tijdstempels die nodig zijn om het tijdreizen mogelijk te maken.

Model voor een publicatieblad

De landelijke en decentrale overheden hebben in een aantal gevallen de wettelijk plicht eenieder te informeren via een *officiële publicatie*. Dat doen zij door uitgifte van een (in de wet omschreven) publicatieblad, zoals het Staatsblad, de Staatscourant, een gemeente-, waterschaps- of provinciaal blad. Deze bladen worden in digitale vorm uitgegeven en zijn beschikbaar via [officiële bekendmakinge.nl](http://officiëlebe bekendmakinge.nl). In papieren vorm werden alle officiële publicaties van die dag of week bijeengebracht in één editie van het blad. De officiële publicaties zijn onder te verdelen in mededelingen, kennisgevingen en bekendmakingen/publicaties van besluiten.

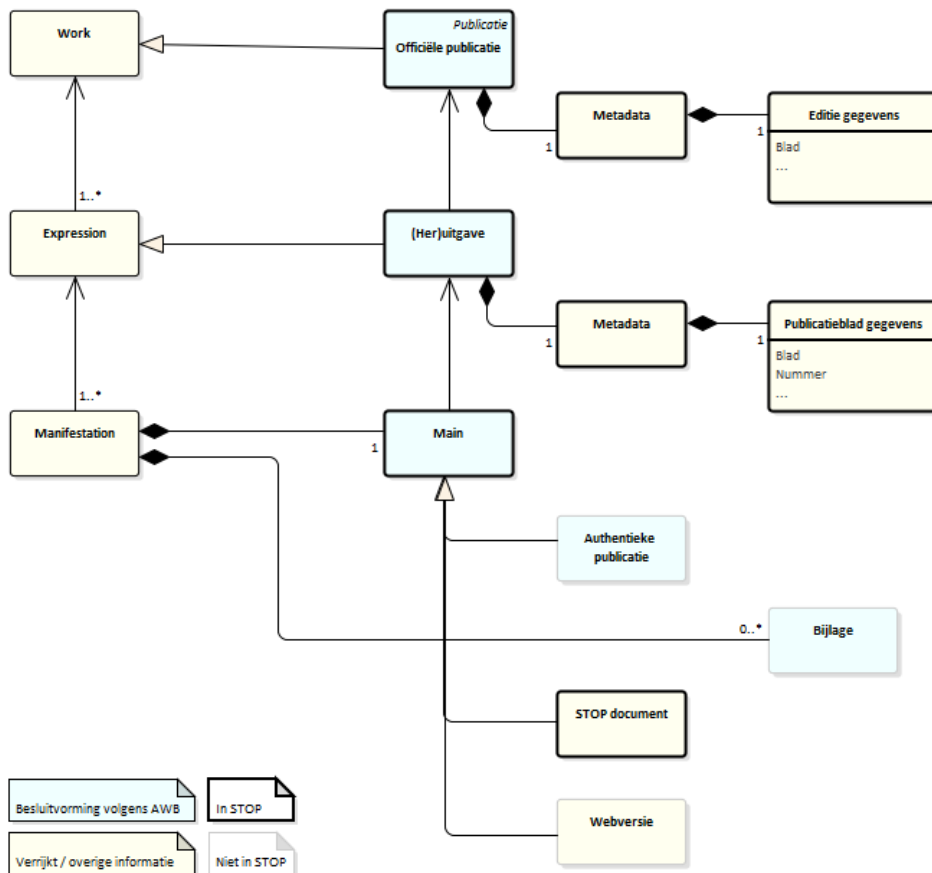
Inhoudsopgave

Met de overstap naar digitaal publiceren is dat losgelaten. Nu wordt de inhoud van de publicatie aangeboden, bij een bekendmaking bijvoorbeeld het besluit, en omgezet naar een zelfstandige publicatie. Daarnaast worden alle bladen op dezelfde website gepubliceerd, waardoor in de informatiemodellering het onderscheid tussen de bladen geüniformeerd wordt. In de huidige versie van de standaard worden mededelingen en kennisgevingen nog niet ondersteund.

In de modellering wordt onderscheid gemaakt tussen de (juridisch) *authentieke* en *verrijkte* versie van een publicatie. De juridisch authentieke versie bevat slechts de informatie die volgens juridische overwegingen het besluit beschrijft. Deze versie moet voldoen aan de hoe eisen die juristen aan de verwerking van die informatie stellen. De scheidslijn tussen authentiek en verrijkte versie wordt bepaald aan de hand van *juridische overwegingen*. De STOP standaard modelleert in principe de verrijkte versie; de juridisch authentieke versie kan daaruit geëxtraheerd worden.

Het model voor een publicatieblad is gebaseerd op het *FRBR model*.

Hierbij wordt een editie in FRBR termen als werk opgevat. In veruit de meeste gevallen is er maar één expressie voor het werk bekend, en dat is de initieel gepubliceerde editie. Als er bij de publicatie is misgegaan bestaat de mogelijkheid een heruitgave te doen; dit wordt een tweede expressie bij hetzelfde werk. Het publicatieblad is niet als zelfstandig object in het informatiemodel opgenomen maar komt terug in de metadata van de expressie.

Voor elke expressie zijn er verschillende manifestaties gedefinieerd. Het hoofdbestanddeel van de publicatie (*main* volgens de [STOP naamgeving](#)) kent onder meer:

- De *authentieke publicatie* bevat uitsluitend datgene wat juridisch tot de publicatie behoort, in een formaat dat voldoet aan de eisen die door juristen aan de publicatie gesteld worden (bijvoorbeeld duurzaam toegankelijk).
- De webversie die op de website officiëlebekendmakingen.nl getoond wordt en die naast de juridische informatie ook andere informatie bevat die het voor eenieder gemakkelijker maakt de publicatie te begrijpen; bijvoorbeeld illustraties van [informatieobjecten](#) of verwijzingen naar relevante besluiten en/of regelingen.
- Het STOP document: een XML representatie van de inhoud van de publicatie en van eventuele bijlagen, opgesteld volgens de voorschriften van de STOP standaard en het van toepassing zijnde toepassingsprofiel.

Bijlagen worden zover mogelijk via het STOP document beschreven. Als dat niet mogelijk is dan heeft een bijlage een eigen manifestatie, bijvoorbeeld als PDF document.

Het uitgangspunt van STOP is dat het STOP (XML) document voldoende informatie bevat om zowel de authentieke publicatie als de webversie te kunnen maken. De STOP standaard beschrijft alleen het STOP document als *Main* manifestatie. In lijn met de [presentatiemodel van tekst](#) geeft de STOP standaard wel enige aanwijzingen voor de weergave, maar de detailinvulling wordt aan de systemen overgelaten die de informatie uit het het STOP document tonen. Zo is de [LVBB](#) verantwoordelijk voor de opmaak en inhoud van de authentieke publicatie en de webversie.

Model voor een besluit

Deze sectie beschrijft de modellering in STOP van een besluit:

- [Versies van een besluit](#)
- [Inhoud van een besluit](#)
 - [Was-woordt mutatie van een component](#)

Inhoudsopgave

- Geldigheid van (een deel van) een besluit
- Levensloop van een besluit

De aanname in STOP is dat na publicatie van een versie van een besluit die versie niet meer wijzigt. Als het besluit na publicatie verandert dan leidt dat tot een nieuwe versie van het besluit. De enige gegevens over (een deel van) een besluit die na publicatie kunnen wijzigen betreffen de **geldigheid** van het besluit.

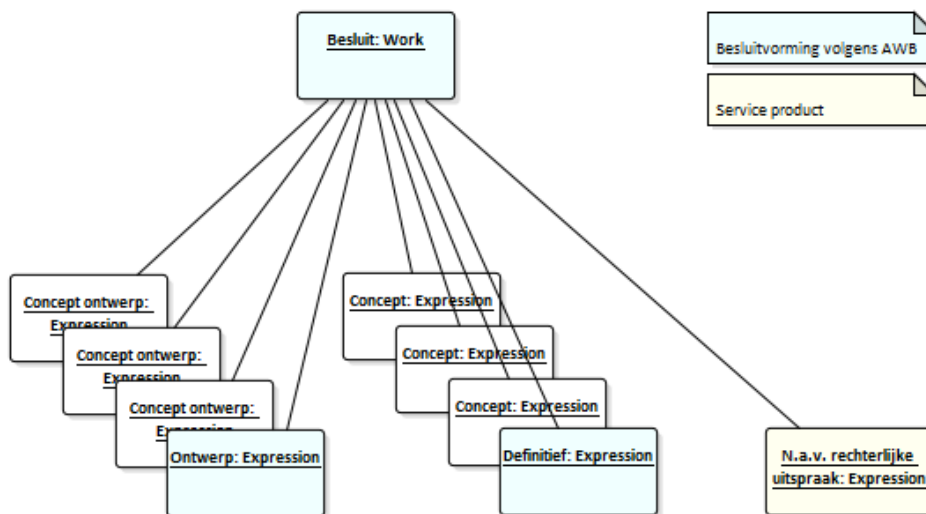
Rechterlijke uitspraken kunnen leiden tot nieuwe versies van een besluit of tot wijziging van de geldigheid, maar de publicatie ervan valt niet onder de STOP standaard. Als het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** wordt toegepast dan moet een deel van de informatie uit rechterlijke uitspraken wel doorgegeven worden omdat het invloed heeft op de geconsolideerde regeling. Het STOP model voor rechterlijke uitspraken zal een deel van de modellering van besluiten gebruiken, maar dat is in deze versie van de standaard nog niet uitgewerkt.

Nog uitwerken: (artikelgewijze) toelichting. Beschrijven hoe dat werkt voor wijzigingen die via een **was-wordt mutatie van een component** (includes informatieobject) doorgegeven worden. Is het mogelijk een artikelgewijze toelichting los te herkennen zodat het (in een service product) ook echt bij de wijziging weergegeven kan worden?

Versies van een besluit

Een besluit wordt in STOP gemodelleerd via het **FRBR model**, waarbij de verschillende versies van een besluit (expressions) gerelateerd worden via het besluit als work. Het toekennen van een unieke **identificatie** van (versies van) een besluit is de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag dat het besluit zal vaststellen.

Inhoudsopgave

De verschillende versies van een besluit zullen in het algemeen verschillen in status als gevolg van het stadium van de **levensloop** van het besluit waarvoor de versie is gemaakt. Binnen hetzelfde stadium zullen versies verschillen in datum waarop ze voor het eerst als "de huidige versie" van het besluit gezien worden. Voor concepten kunnen nieuwe versies ontstaan doordat een concept wordt bijgewerkt, voor ontwerpen en definitieve besluiten bijvoorbeeld doordat de initieel bekendgemaakte/gepubliceerde versie gerectificeerd wordt. Bij meertaligheid kunnen er ook versies van hetzelfde besluit zijn die in een andere taal zijn opgesteld; de huidige versie van de STOP standaard ondersteunt nog geen meertaligheid.

Als het STOP model voor het besluit niet gebruikt wordt in het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** en de bekendmaking/publicatie van een besluit en van de geconsolideerde regeling separaat plaatsvinden, dan zijn alleen de versies van het besluit van belang die ook daadwerkelijk gepubliceerd hoeven te worden. Dat is in ieder geval het definitief besluit nadat het door het bevoegd gezag is vastgesteld, en het ontwerpbesluit als het gepubliceerd wordt als onderdeel van de kennisgeving.

Als het besluit wel als onderdeel van het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** is opgesteld, dan zijn ook andere versies van belang, zoals versies die ontstaan doordat een rechter in een beroepsprocedure een uitspraak heeft gedaan die in plaats komt van het originele besluit. STOP biedt in dit geval geen model voor de uitspraak van de rechter, maar wel een model waarin de bronhouder kan aangeven hoe de rechterlijke uitspraak doorwerkt in het besluit. Om de geconsolideerde regeling samen te stellen is het verder van belang dat van alle versies die van (een

onderdeel van) een besluit bekend zijn er maar één is die in werking getreden is en als huidige versie van het besluit aangemerkt wordt.

Inhoud van een besluit

Tekst van het besluit

Het hoofdbestanddeel van een besluit is een **tekst** waarin het besluit beschreven is. De tekst heeft een vaste structuur (bijvoorbeeld opschrift, aanhef, lichaam, ondertekening) waarvan de details kunnen verschillen per bestuurslaag en per soort besluit; STOP biedt hiervoor verschillende modellen aan. Wat is beschreven in de tekst is wel in grote lijnen hetzelfde.

- Juridische regels
- Geldigheid (zoals inwerkingtreding) van (delen van) dit besluit
- Wijzigingen van juridische regels (en eventueel van de artikelgewijze toelichting) uit andere besluiten
- Wijzigingen omtrent de geldigheid (zoals inwerkingtreding) van (delen van) andere besluiten

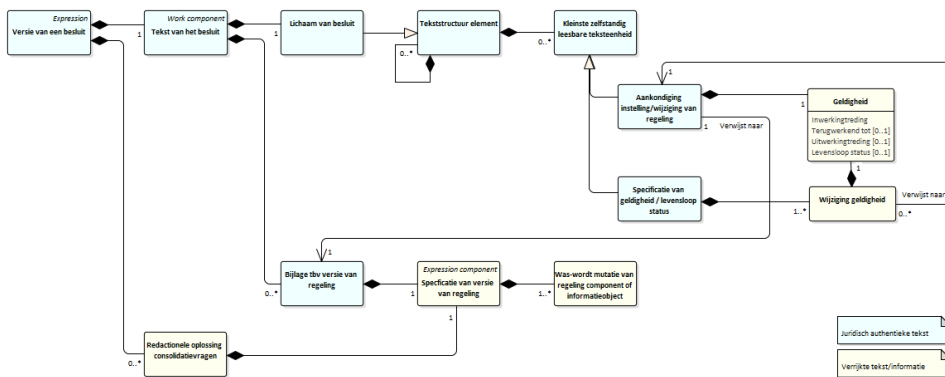
Hierbij kunnen de juridische regels en de wijzigingen daarin niet alleen vastgelegd zijn in tekst maar ook in **informatieobjecten**. In een aparte component van het besluit is een algemene toelichting of motivering opgenomen waarop ingegaan wordt op de achtergrond van het besluit. Daarnaast kan er een component zijn die een artikelgewijze toelichting geeft op wat besloten is.

Als het STOP model voor het besluit niet gebruikt wordt in het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** en de bekendmaking/publicatie van een besluit en van de geconsolideerde regeling separaat plaatsvinden, dan stelt STOP geen beperkingen aan de manier waarop (wijzigingen in) juridische regels en geldigheid van (delen van) besluiten in een besluit zijn opgenomen. Het betreft in dit geval alleen een tekstuele beschrijving; het model bevat geen nadere gegevens om de inhoud van het besluit te begrijpen.

De huidige versie van de STOP standaard zijn nog niet alle consolidatie scenario's uitgewerkt. Alleen de meest eenvoudige scenario's worden ondersteund.

Consolidatie informatie in het besluit

Als het besluit wel als onderdeel van het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** is opgesteld, dan schrijft STOP voor hoe (wijzigingen in) juridische regels en geldigheid in het besluit gestructureerd moeten worden. In dit proces worden (wijzigingen in) juridische regels immers niet uitgewerkt in het besluit maar in eerste instantie in een (nieuwe) versie van een regeling. Die versie (c.q. de verschilbeschrijving met een eerdere versie) wordt in het besluit opgenomen.

In het lichaam van het besluit komt voor elke versie van de regeling een (wijzig)artikel of (wijzig)lid dat de instelling of wijziging van de regeling aankondigt en verwijst naar een bijlage voor de beschrijving van de versie zelf. Dit artikel/lid is het kleinste deel van het besluit waarvoor de geldigheid opgegeven kan worden.

De beschrijving van een versie van een regeling wordt in een bijlage geplaatst, waarin is aangegeven hoe de regeling zal luiden c.q. gewijzigd wordt via **was-woord mutaties**, één per component van de regeling en/of per geassocieerd informatieobject. De informatie uit de mutaties wordt gebruikt om de tekst in de bijlage samen te stellen. Daartoe wordt in de mutaties zoveel informatie meegegeven dat het samenstellen van de tekst gedaan kan worden zonder dat aanvullende informatie nodig is.

De auteur van het besluit is vrij in de keuze van de tekstuele beschrijving van de **geldigheid** van (delen van) het besluit. Het STOP model voor het besluit vereist wel dat de geldigheid per versie van

Inhoudsopgave

- Consolidatie informatie in het besluit

de regeling wordt gespecificeerd als annotatie bij de artikel in het besluit dat uitspraak doet over de inwerkingtreding. Datzelfde model wordt gebruikt als een besluit een wijziging aanbrengt in de geldigheid van (een deel van) een ander besluit, zoals bij een inwerkingtredingsbesluit het geval is.

Het **oplossen van consolidatievragen** kan onderdeel zijn van het besluit. In sommige gevallen bestaat de oplossing eruit om aan te geven hoe wijzigingen uit verschillende besluiten bijeen komen waarbij de wijzigingen geen invloed op elkaar hebben. In dat geval is de oplossing van de consolidatievragen redactioneel van aard, wat als verrijkte informatie in het besluit meegegeven kan worden en geen onderdeel hoeft te zijn van het juridisch authentieke deel van het besluit.

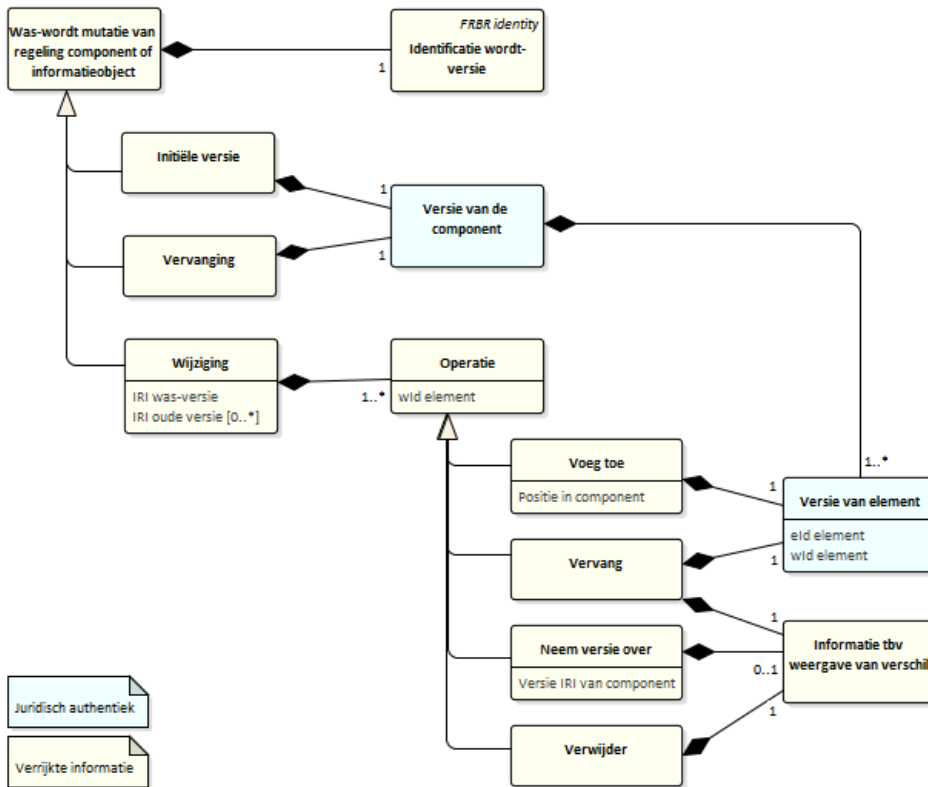
Was-wordt mutatie van een component

STOP v0.97 ondersteunt slechts het eenvoudige wijzigingsbesluiten. De overige functionaliteit zal in volgende versies beschikbaar komen.

De inhoud van deze pagina is uitgebreider om een indruk te geven wat in STOP nodig is om het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** goed te laten werken.

Inhoudsopgave

Een versie van een regeling wordt in een **besluit** dat opgesteld is voor **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** beschreven via was-wordt mutaties, één mutatie per component van de regeling. Als de regeling verwijst naar een **informatieobject** en de versie van de regeling correspondeert met een specifieke versie van het informatieobject, dan kan een mutatie van het informatieobject deel uitmaken van deze was-wordt mutaties.

Elke mutatie bevat de FRBR-identificatie van de component in de nieuwe (wordt-)versie. De verdere modellering hangt af van de manier waarop over de nieuwe versie besloten is..

- Als het een **initiële versie** van de component betreft dan wordt de gehele versie van de component gespecificeerd.
- Een **vervanging** bestaat uit de specificatie van een geheel nieuwe versie van de component waarbij de vorige versie komt te vervallen, ongeacht hoe die vorige versie luidde. Als elementen van de vorige en de nieuwe versie gelijk zijn, dan is het vaststellen van de correctheid van die ongewijzigde elementen juridisch onderdeel van het besluit.
- Bij een **wijziging** heeft het bevoegd gezag alleen besloten over de veranderingen die in de opgegeven elementen zijn aangebracht. Het besluit doet geen uitspraak over de ongewijzigde elementen en de ongewijzigde onderdelen van de gewijzigde elementen.

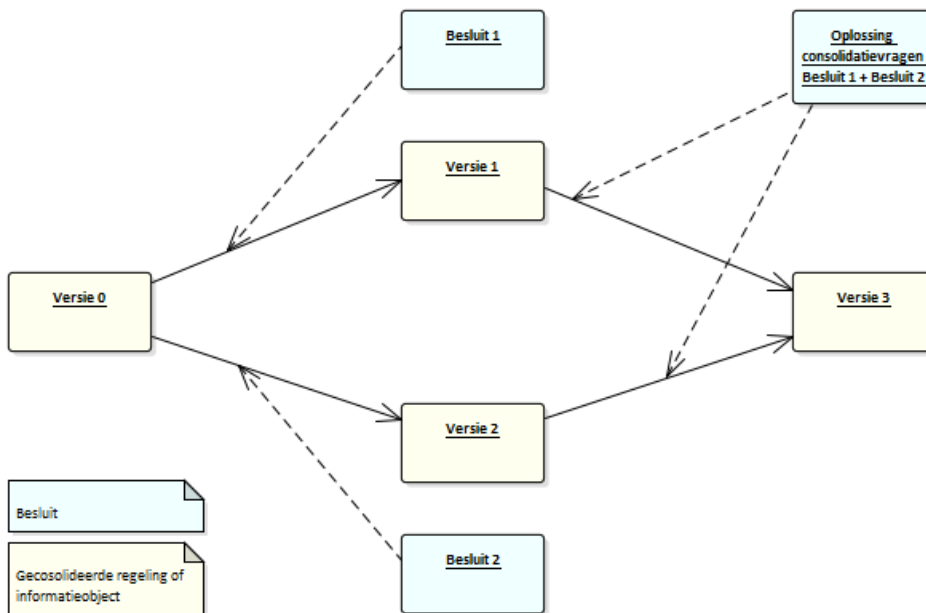
Als de component een informatieobject betreft zal het afhangen van het type informatie dat het informatieobject bevat of wijziging van de component mogelijk is. De STOP standaard zal per type aangeven of het wijzigbaar is, en waaruit de informatie ten behoeve van de weergave van het verschil bestaat. Als een informatieobject niet wijzigbaar is, is alleen vervanging door een geheel nieuwe versie mogelijk.

Een vervanging is nog niet mogelijk in de huidige versie van IMOP. Ook is het nog niet mogelijk een informatieobject te wijzigen omdat nog niet bekend is welke informatie nodig is voor de weergave van het verschil.

Bij een wijziging wordt het verschil aangegeven ten opzichte van een vorige (was-)versie van de component. Alleen elementen die gewijzigd zijn worden opgenomen in de mutatie, geïdentificeerd door hun identificatie op **work**-niveau (voor teksten het **wld**), waarbij per element wordt aangegeven hoe de wijziging bereikt wordt:

- **Voeg toe** geeft aan dat een nieuw element toegevoegd moet worden. Daarbij wordt de positie van het nieuwe element ten opzichte van andere elementen in de wordt-versie van de component aangegeven. De nieuwe versie van het element wordt bijgevoegd.
- **Vervang** geeft aan dat de versie van het element uit de was-versie van de component vervangen moet worden door de nieuwe versie van het element. De was-versie van het element hoeft niet meegegeven te worden, wel voldoende informatie zodat een verschilweergave getoond kan worden.
- **Verwijder** geeft aan dat het element (en eventuele elementen die hiërarchisch onder dit element vallen) niet meer voorkomt in de wordt-versie. Alleen informatie om het vervallen weer te geven moet meegegeven worden.

Een wijziging zal ook gebruikt worden om **consolidatievragen** te beantwoorden. Daarbij wordt aangegeven hoe dit besluit doorwerkt in versies die resulteren uit andere besluiten die geen rekening hebben gehouden met dit besluit, zoals geïllustreerd wordt in het voorbeeld.

Oplossen van consolidatievragen is nog niet mogelijk in de huidige versie van IMOP.

In het voorbeeld zijn twee besluiten opgesteld die een nieuwe versie beschrijven op basis van dezelfde was-versie van een component. Juridisch is dat acceptabel: in elk besluit is immers precies aangegeven waarover besloten is. Maar geen van de twee wordt-versies beschrijft de geconsolideerde regeling voor het geval dat beide besluiten in werking getreden zijn. De geconsolideerde versie wordt dan beschreven door een versie waarin de wijzigingen uit beide besluiten samengebracht zijn. Daarvoor zal in het algemeen een wijziging-mutatie gebruikt worden die een van de versies uit de besluiten als was-versie gebruikt en de andere als oude versie aanwijst. Als extra operatie is dan beschikbaar:

- **Neem versie over** geeft aan dat het element in de wordt-versie overgenomen moet worden

uit (= dezelfde waarde moet hebben als in) de aangegeven versie van de component; dit is ofwel de was-versie of een van de opgegeven oude versies.

Als het duidelijk is dat de (in het voorbeeld twee) besluiten tot wijzigingen leiden die elkaar niet beïnvloeden, dan hoeft de mutatie niet weergegeven te worden in het besluit, zelfs niet als beide besluiten wijzigingen in hetzelfde element aanbrengen. Als de besluiten wel invloed hebben op elkaar, dan is de formulering van de geconsolideerde versie onderdeel van het besluit waarin de mutatie voorkomt. Bij *neemt versie over* moet dan informatie worden opgenomen om het verschil als gevolg van de operatie weer te geven.

Als een component een tekstuele component van de regeling is of een informatieobject, dan is bij een initiële versie en bij een vervanging de nieuwe versie van de component onderdeel van het **juridisch authentieke deel** van het besluit. Voor de weergave van de component in het besluit wordt uitsluitend de nieuwe versie gebruikt en geen verschilweergave met de eventuele voorgaande versie. Bij een wijziging van een tekstuele component is de verschilweergave van de gewijzigde elementen deel van het juridisch authentieke deel van het besluit; de verschilweergave wordt samengesteld uit de nieuwe versie van het element plus de informatie voor de weergave van het verschil. Bij een wijziging van een informatieobject is de nieuwe versie van het informatieobject plus de informatie voor de weergave van het verschil onderdeel van het besluit; de verschilweergave zelf is geen onderdeel van het juridisch authentieke deel van het besluit maar kan als illustratie getoond worden in een verrijkte versie van het besluit (een [service product](#)).

Geldigheid van (een deel van) een besluit

STOP v0.97 ondersteunt slechts het meegeven van de inwerkingtreding en terugwerkend tot datum bij een initieel of wijzigingsbesluit. De overige functionaliteit zal in volgende versies beschikbaar komen.

De inhoud van deze pagina is uitgebreider om een indruk te geven wat in STOP nodig is om het [geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren](#) goed te laten werken.

Inhoudsopgave

Er zijn een viertal gegevens die bepalen of en wanneer een besluit of een onderdeel ervan geldig zijn:

- Inwerkingtreding
De datum of het tijdstip waarop de regels juridisch van kracht worden.
- Terugwerkend tot
In het algemeen worden regels geldig vanaf het moment dat het besluit in werking treedt. Maar regels kunnen ook met terugwerkende kracht geldig worden vanaf een eerdere datum.
- Uitwerkingtreding
De (wijzigingen in) regels uit het besluit houden op deze datum of dit tijdstip om geldig te zijn.
- Status van de [levensloop](#)
De regels kunnen alleen geldig zijn als (het deel van) het besluit bekend is gemaakt en niet is opgeschort, vernietigd of ingetrokken.

Over een deel van deze gegevens kan het bevoegd gezag zelf vaststellen; in dat geval is het opgenomen in een besluit. Een bevoegd gezag kan de gegevens soms ook op een later tijdstip vaststellen, bijvoorbeeld door in een besluit op te nemen dat het nog niet in werking treedt en later via een apart inwerkingtreedingsbesluit de geldigheid alsnog vast te stellen.

Een bevoegd gezag kan de geldigheid van een deel van het besluit ook koppelen aan een ander besluit. Als de inhoud van de twee besluiten elkaar beïnvloedt, kan in het ene besluit al opgenomen worden hoe een regeling komt te luiden als beide besluiten in werking treden (de [oplossing van consolidatievragen](#) is dan al onderdeel van het besluit). Dat deel van het besluit zal pas geldig mogen worden als beide besluiten geldig worden.

Sommige gegevens zijn van rechtswege bepaald. Zo kan voor een bepaald type besluit zijn vastgelegd dat het binnen een wettelijk vastgelegde termijn na de bekendmaking in werking treedt. Ook zijn er besluiten (zoals het voorbereidingsbesluit uit de Omgevingswet) waarvan de werking binnen een bepaalde termijn eindigt. De STOP standaard kent faciliteiten om dit gedrag via een toepassingsprofiel vast te leggen.

Om overgangsrecht goed te kunnen hanteren zal aangegeven kunnen worden dat een deel van het besluit slechts voor specifieke gevallen geldt, en dat voor andere gevallen de eerder geldende versie geldig blijft. Dit moet nog uitgewerkt worden,

Levensloop van een besluit

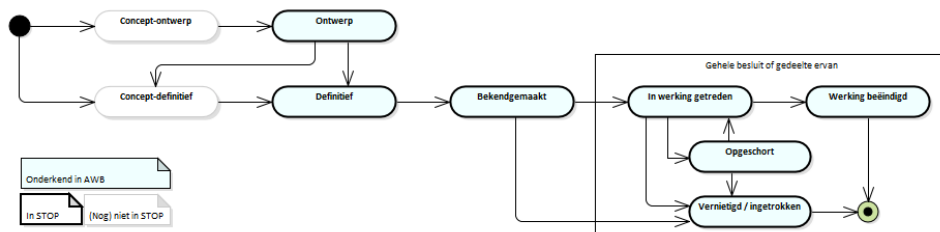
STOP v0.97 bevat nog niet de codering van de levensloop zoals hier beschreven. Dat zal

Inhoudsopgave

in een volgende versie van de standaard opgenomen worden.

De STOP standaard baseert het model voor de levensloop van een besluit op de gebeurtenissen die in de *Algemene Wet Bestuursrecht (AWB)* zijn beschreven en die invloed hebben de manier van publiceren, de waardering van de gepubliceerde informatie of op de gevolgen voor het samenstellen van de geconsolideerde regeling als het *geïntegreerde proces van bekendmaken en consolideren* wordt gevolgd. De modellering is niet bedoeld om een accurate historie van de processtappen te kunnen bijhouden.

In het diagram zijn concept statussen onderscheiden. Deze zijn vooralsnog niet in scope, maar zullen in de standaard opgenomen worden als STOP een rol gaat spelen in de DSO samenwerk-functionaliteit.

De status is een eigenschap van een *versie van een besluit*. De betekenis van de verschillende statussen is:

- **Ontwerp**
Het besluit is vastgesteld door het bevoegd gezag als onderdeel van de uniforme voorbereidingsprocedure als beschreven in de AWB. Het bevoegd gezag geeft met een ontwerpbesluit inzage in het besluit dat zij voornemens is te gaan vaststellen.
- **Definitief**
Het besluit is vastgesteld door het bevoegd gezag met de intentie dat het (ooit) in werking treedt.
- **Bekendgemaakt**
Het is besluit is op de geëigende manier bekendgemaakt, wat een voorwaarde is om in werking te kunnen treden.
- **In werking getreden**
(Een deel van) het besluit is in werking getreden waardoor de regels die erin beschreven zijn juridisch van kracht zijn geworden.
- **Opgeschort**
(Een deel van) het besluit is opgeschort in afwachting van de uitkomst van een bezwaar- of beroepsprocedure. De erin beschreven regels zijn niet (meer) van kracht maar kunnen dat als onderdeel van de uitkomst wel weer worden.
- **Vernietigd / ingetrokken**
(Een deel van) het besluit is door een rechter vernietigd of door het bevoegd gezag ingetrokken. De erin beschreven regels zullen dan nooit (meer) van kracht zijn.

Een rechter kan een besluit vernietigen met behoud van rechtsgevolgen. Daarmee geeft de rechter aan dat het besluit niet goed is (bijvoorbeeld omdat de motivering voor het besluit onvoldoende beschreven is) maar de inhoud wel (bijvoorbeeld omdat bij de beroepszaak duidelijk is geworden dat het bevoegd gezag het besluit wel degelijk voldoende kan motiveren). Nog uitzoeken of dat als aparte status onderscheiden moet worden of via een andere eigenschap van het besluit gemodelleerd moet worden.

Ter illustratie van de verschillende statussen die (een deel van) een besluit kan krijgen een (niet uitputtende) beschrijving van veel voorkomende levenslopen van besluiten:

Een besluit begint bij de bronhouder als een concept waar meerdere (opeenvolgende) versies van kunnen ontstaan. Als de uniforme voorbereidingsprocedure wordt gebruikt, dan leidt dat tot een ontwerpbesluit dat na vaststelling door het bevoegd gezag ter inzage gelegd wordt, waarvan een kennisgeving (als officiële publicatie) gedaan wordt. Voorafgaand aan het definitieve besluit kan er ook sprake zijn van concepten. De definitieve versie van het besluit wordt na vaststelling van het bevoegd gezag bekendgemaakt voordat het (geheel of gedeeltelijk) in werking kan treden.

In het besluit zelf kan staan wanneer het in werking treedt, de inwerkingtreding kan van rechtswege zijn (bijvoorbeeld enige tijd na bekendmaking) of er kan een apart inwerkingtredingsbesluit voor nodig zijn. De inwerkingtreding kan ook voor een deel van het besluit gelden. Het besluit is daarna geldig tot een vooraf opgegeven (of via apart besluit aangegeven) einddatum. Ook kan de werking van een

besluit eindigen omdat er geen situaties meer zijn waar het besluit betrekking op heeft. Een bevoegd gezag kan ook een besluit intrekken (en bijvoorbeeld een nieuw besluit nemen).

Daarnaast beschrijft de AWB hoe tegen een besluit beroep aangetekend kan worden. Een rechter kan dan via een voorlopige voorziening een besluit opschorten in afwachting van het eindoordeel. Een rechter kan een besluit vernietigen (met en zonder rechtsgevolgen) maar kan het besluit ook in stand laten. Na vernietiging kan de rechter een besluit nemen dat in de plaats van het oorspronkelijke besluit treedt.

Een rechter kan ook een uitspraak over een besluit doen die niet voor eenieder geldt, maar zich alleen uitspreken over het effect van het besluit voor een van de partijen in de beroepszaak. Dit leidt niet tot een statusverandering of tot nieuwe versie van een besluit, want - tot het tegendeel is gebleken - geldt het besluit nog wel voor ieder ander.

Model voor een regeling

Deze sectie beschrijft een regeling zoals die bij de bronhouder tot stand komt:

- [Versies van een regeling](#)
- [Inhoud van een regeling](#)

Na bekendmaking van een besluit dat voorzien is van een datum waarop het besluit (deels) in werking treedt, stelt de LVBB als onderdeel van het [geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren](#) de geconsolideerde regeling samen. Dat is beschreven in:

- [Toestanden van een geconsolideerde regeling](#)
- [Bepaling van de inhoud van een toestand](#)
- [Geldigheid van een toestand](#)

In een van de volgende versies van de standaard zal ook uitgewerkt worden:

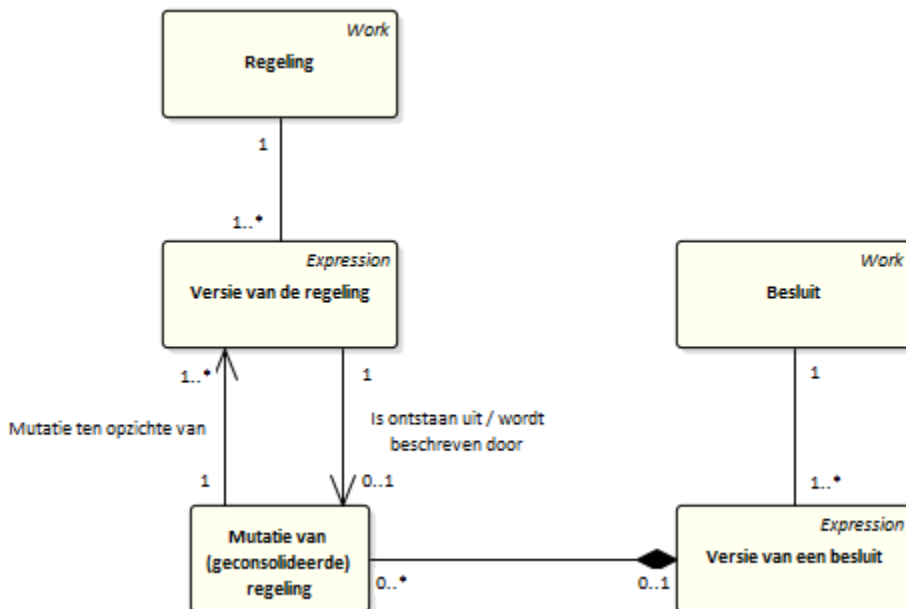
- [Muteren van een geconsolideerde regeling](#)

Inhoudsopgave

Versies van een regeling

In de STOP standaard wordt onderscheid gemaakt tussen versies van een regeling en toestanden van de geconsolideerde regeling, waarbij de versie van de regeling hetgeen is dat de bronhouder maakt als basis voor een (wijzigings)besluit, als onderdeel van het [geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren](#). Bij het oplossen van consolidatievragen als onderdeel van dat proces spelen versies van regelingen een rol als basis voor directe mutaties van de geconsolideerde regeling. Het toekennen van een unieke identificatie van (een versie van) de regeling is de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag dat de versie van de regeling opstelt.

Inhoudsopgave

Directe mutaties van de geconsolideerde regeling worden nog niet in STOP v0.97 ondersteunt.

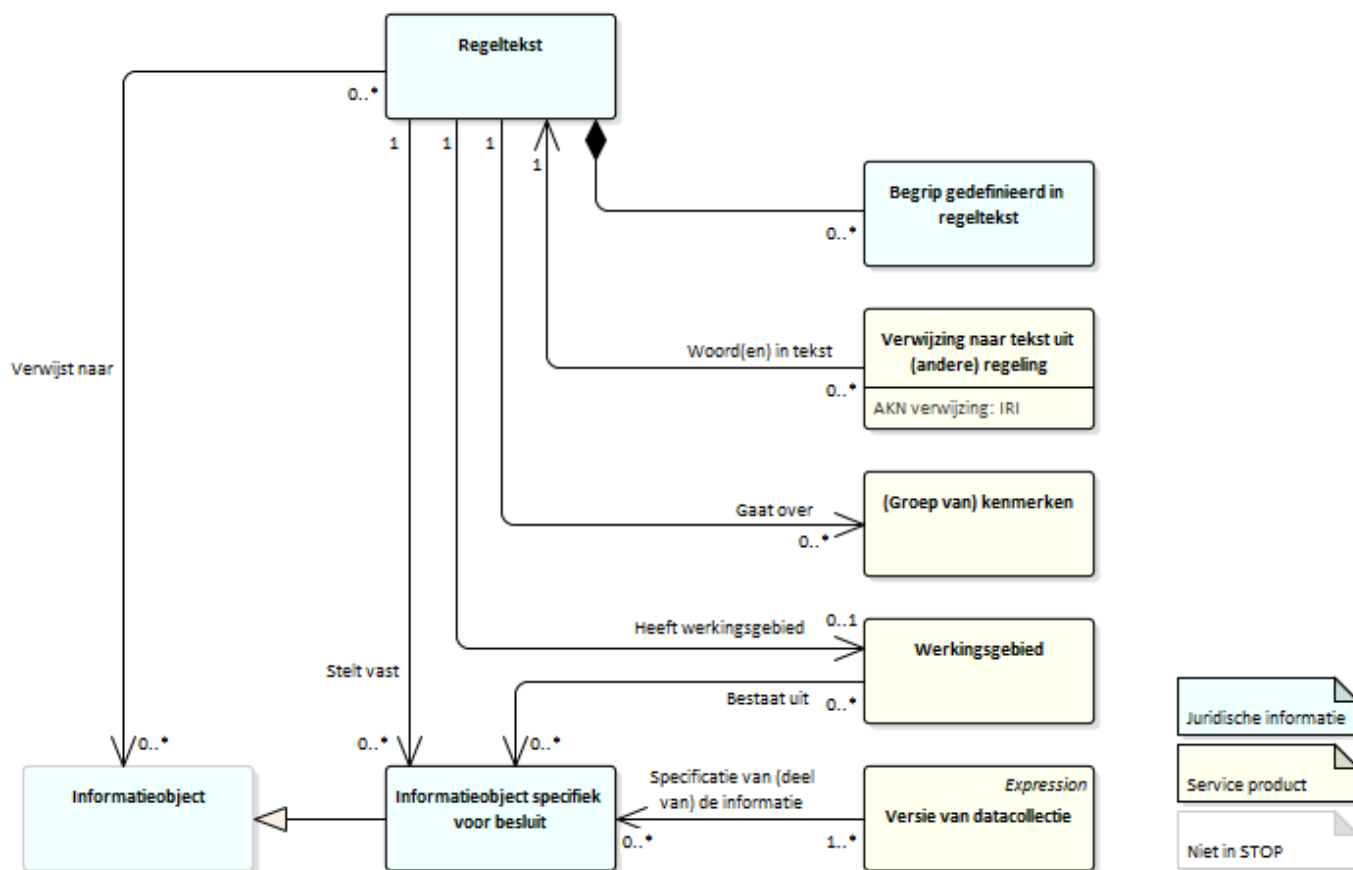
De LVBB gebruikt de versies van een regeling om een [toestand van de geconsolideerde regeling](#) sa men te stellen. De geconsolideerde regeling kan pas samengesteld worden nadat voor het besluit met de initiële versie van de regeling de datum van inwerkingtreding bekendgemaakt is. Ook wijzigingsbesluiten leiden pas tot nieuwe toestanden als daarvan de datum van inwerkingtreding bekendgemaakt is.

Van besluiten waarvoor geen datum inwerkingtreding bekend is, zoals ontwerpbesluiten, kan in het algemeen niet bepaald worden hoe de geconsolideerde regeling eruit komt te zien als het besluit wel in werking treedt, omdat andere besluiten de regeling kunnen wijzigen voordat het besluit in werking treedt. Om toch een indruk van de uitwerking van het besluit op de regeling te krijgen wordt de versie van de regeling gebruikt die volgt uit de mutatie in het besluit.

Bij het [geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren](#) is de LVBB verantwoordelijk voor de toekenning van de [identificatie](#) van zowel de geconsolideerde regeling als de toestanden daarvan. De identificatie van een regeling die door het bevoegd gezag is toegekend is onderdeel van de informatie over de geconsolideerde regeling. Als een versie van de regeling gebruikt wordt als inhoud voor een toestand van de geconsolideerde regeling, dan wordt de identificatie van de versie opgenomen in de informatie over de toestand.

Inhoud van een regeling

Naast de [tekst van de regeling](#) en de [informatieobjecten](#) die via een verwijzing vanuit de tekst onderdeel zijn van de regeling, bevat een regeling in STOP ook informatie over de inhoud van de regeling.

- Informatie hoe een [begrip](#) uit de tekst overeenkomt met andere extern gedefinieerde begrippen
- [Kenmerken](#) van de regelttekst geven aan voor welke onderwerpen een juridische tekst relevant is, zonder aan te geven wat er in de tekst over is vastgelegd.
- Het [werkingsgebied](#) van regelttekst.
- [Datacollecties](#) om machine-leesbaar aan te geven hoe de regels in de regeling luiden.

In STOP v0.97 wordt de informatie over de regeling als onderdeel van de regeling gezien. Naar verwachting zal begin 2019 op verzoek van het DSO programma onderzocht worden of informatie over de regeling als zelfstandige entiteiten gemodelleerd gaat worden. Zo ja, dan komen er mechanismen om de referentiële integriteit van de verschillende entiteiten te borgen en om te zorgen dat de informatie over de regeling synchroon blijft lopen met de inhoud van de regeling (de teksten). Dat zal invloed hebben op de modellering en de codering van deze informatie.

Onderdelen van de regeling

De onderdelen worden apart beschreven

- Begrippen
- Kenmerken van regeltekst
- Werkingsgebied van regeltekst
- Datacollecties als regelinterpretatie

Begrippen

In een tekst kunnen definities van begrippen opgenomen, bijvoorbeeld:

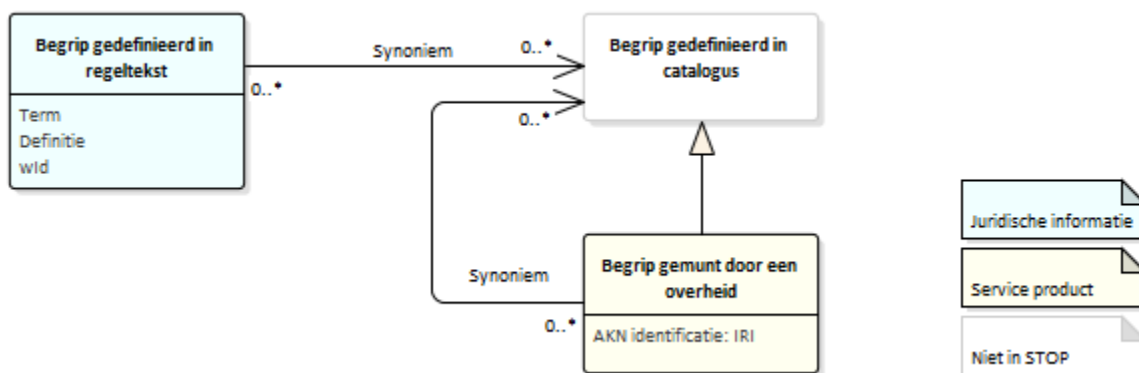
motorvoertuigen: alle gemotoriseerde voertuigen behalve bromfietsen, fietsen met trapondersteuning en gehandicaptenvoertuigen, bestemd om anders dan langs rails te worden voortbewogen;

In STOP worden begripsdefinities expliciet gemodelleerd als tekstelement. De definitie is onderdeel van een juridische tekst en daarom juridisch authentiek. Als *serviceproduct* kan aan de definitie een AKN identificatie worden toegevoegd waarmee naar het begrip uniek te verwijzen is en het begrip na bekendmaking van het besluit onderdeel wordt van het federatieve stelsel van catalogi.

Is zo'n AKN IRI automatisch toe te kennen? Bijv op basis van het wld?

Achtergrond: het is nuttig om alle begrippen te kennen die in regelingen gebruikt zijn, bijv voor ontdekken van vergelijkbare begrippen. Omdat een begrip al expliciet in de tekst wordt gemodelleerd wil je niet dat het beschikbaar komen van begrippen dan ook nog afhangt van een service product. Dus: als je een Begrip uit IMOP gebruikt, dan hoort daar altijd een AKN IRI bij. Ofwel op basis van wld, of op basis van een voorspelbare transformatie (bijv regeling is /akn/nl/act/GM0503/2018/Omgevingsplan, wld = GM0503_1.0__art_1__list_1__item_1, dan IRI = /akn/ontology/term/act.GM0503.2018.Omgevingsplan.GM0503_1.0__art_1__list_1__item_1). Via synoniemen kun je dat dat relateren aan een begrip uit een andere (niet-LVBB) catalogus.

Als BG wel een "nette IRI" /akn/ontology/term/... kan opgeven, moet je dan de begrippen niet als een open waardelijst modelleren om te borgen dat dezelfde term in meerdere regelingen ook (op BG niveau) hetzelfde betekent? Dus BG zal dan eerst een "nette IRI" moeten toevoegen voordat die in de annotatie van een begrip gebruikt wordt?

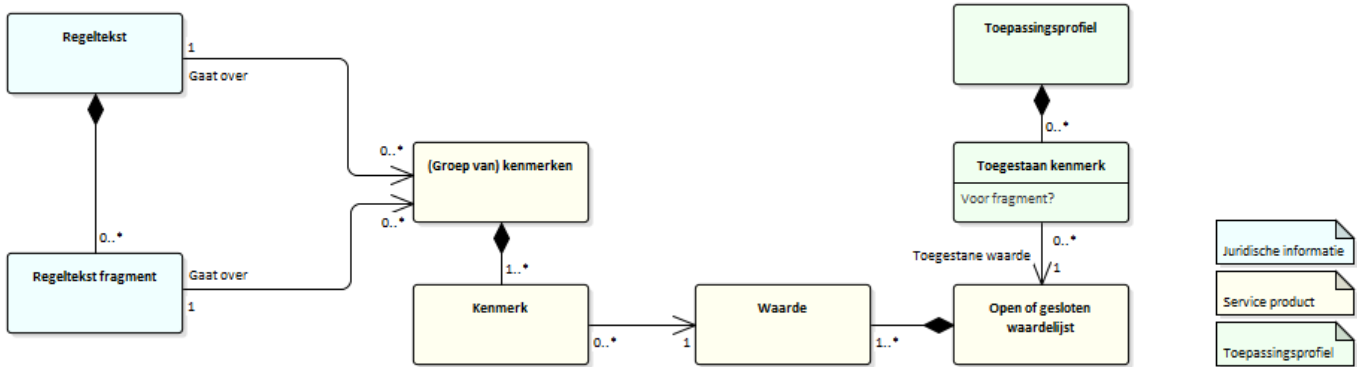
Het is mogelijk naast de AKN identificatie ook de identificatie van een ander begrip uit een van de catalogi op te nemen dat een synoniem is voor het begrip. Het synoniem kan op een later tijdstip worden toegevoegd.

Kenmerken van regeltekst

Kenmerken van *regeltekst* geven aan voor welke onderwerpen een juridische tekst relevant is, zonder aan te geven wat er in de tekst over is vastgelegd. Als de regeltekst bijvoorbeeld is dat "*Het opslaan van gevaarlijke stoffen is toegestaan aan bedrijven waaraan een vergunning is verleend mits hun personeel gecertificeerd is voor het omgaan met dergelijke stoffen*", dan kan de tekst van de kenmerken "Opslaan van

gevaarlijke stoffen" en "Vergunningplicht" worden voorzien. Kenmerken zijn een [serviceproduct](#).

In STOP worden kenmerken als groep gekoppeld aan regeltekst of aan een fragment van de regeltekst. De groepering geeft aan dat de combinatie van kenmerken relevant is voor de tekst. Een tekst als "Honden moeten aangelijnd zijn behalve in de daartoe aangewezen gebieden. Een gemeente is bevoegd de gebieden aan te wijzen" kan bijvoorbeeld van een groep ("Honden aanlijnen", normadressaat = "Eenieder") en een groep ("Aanwijzen gebieden", normadressaat = "Gemeente") voorzien worden.

Welke kenmerken er aan regeltekst gekoppeld mogen worden is terug te vinden in het toepassingsprofiel voor het type regeling waarin de regeltekst is opgenomen. Het toepassingsprofiel schrijft ook voor of een kenmerk aan een regeltekstfragment kan worden gekoppeld of alleen aan de gehele regeltekst.

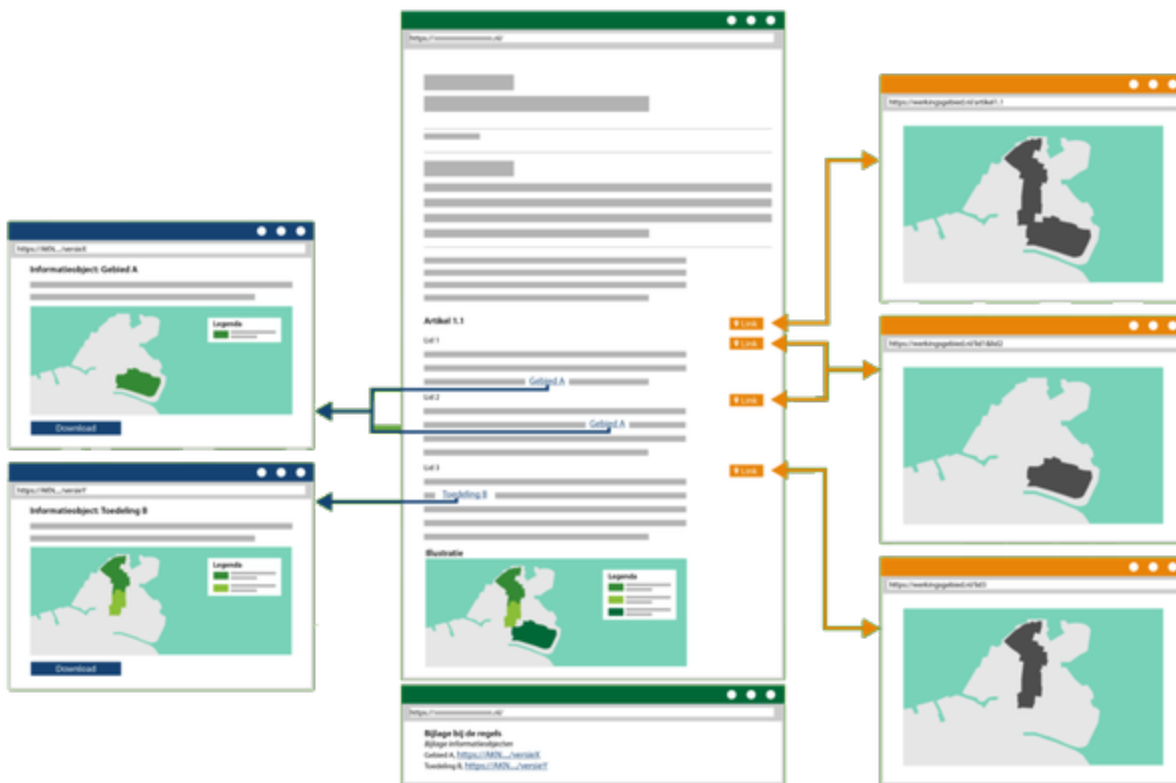
Werkingsgebied van regeltekst

Met elke [regeltekst](#) is een werkingsgebied geassocieerd dat aangeeft voor welk gebied de inhoud van de regeltekst een juridische werking heeft. Als in de regeltekst bijvoorbeeld staat "In het park is toegestaan ..." dan is het park het werkingsgebied van de regeltekst. Het werkingsgebied hoeft niet in de regeltekst zelf te staan. In het ene artikel kan bijvoorbeeld staan dat de volgende artikelen van toepassing zijn in het park. Soms is van de regeling aangegeven waar die geldig is ("Deze wet is van toepassing in de exclusieve economische zone"). Als dat niet expliciet is aangegeven dan is het werkingsgebied het gebied waar het bevoegd gezag dat de regeling heeft ingesteld bevoegd is (op deze pagina het *ambts gebied* genoemd).

Het werkingsgebied is af te leiden uit de tekst van de regeling, maar dat is voor software niet eenvoudig. Daarom is het in STOP mogelijk het werkingsgebied expliciet te modelleren als [serviceproduct](#). Daarbij gelden de uitgangspunten:

- Als er geen werkingsgebied is aangegeven bij een regeltekst, dan is het werkingsgebied het ambtsgebied.
- Als het werkingsgebied in de tekst wordt omschreven met een geografische term ("het park") of een geografische term deel uitmaakt van het werkingsgebied, dan is het werkingsgebied het ambtsgebied en mag in STOP geen werkingsgebied aan de regeltekst gekoppeld zijn. Met geografische term wordt een tekstuele aanduiding van een gebied bedoeld die geen verwijzing is naar een [geografisch informatieobject](#), omdat dat de enge manier is om juridisch de locatie van een gebied aan te geven.

In onderstaand voorbeeld is dat geïllustreerd. In elk lid van een artikel staat een verwijzing naar een geografisch informatieobject. Links is aangegeven hoe de informatieobjecten eruit zien. In het voorbeeld zijn dit de enige verwijzingen in de tekst. Als er in de tekst geen geografische term voorkomt zal het werkingsgebied van elk lid overeenkomen met het gebied uit het informatieobject; dit is rechts aangegeven. Omdat in dit geval de regeltekst overeenkomt met de leden van een artikel, zal in STOP het werkingsgebied van de leden expliciet gemodelleerd moeten worden. Het staat gebruikers van de STOP standaard vrij om ook het werkingsgebied van het artikel te laten zien, als optelsom van de werkingsgebieden van de leden, maar dat wordt in STOP niet gemodelleerd.

De expliciete modellering van een werkingsgebied bestaat uit een opsomming van de (statische en dynamische) verwijzingen naar geografische informatieobjecten die de geometrie van het werkingsgebied bepalen. De reden om voor verwijzingen te kiezen en niet voor modellering van het resulterende gebied zijn:

- Een verwijzing naar een informatieobject kan dynamisch zijn, waardoor de keuze van de corresponderende versie van het informatieobject en daarmee het werkingsgebied afhankelijk is van de context waarin de regeltekst getoond wordt. Het is niet gebruikelijk alle mogelijke combinaties van tevoren uit te werken. Het bepalen van de corresponderende versie is typisch iets dat pas gebeurt wanneer dat nodig is.
- De regeling die dynamisch verwijst naar een informatieobject kan onder verantwoordelijkheid van een ander bevoegd gezag vallen dan het informatieobject zelf. Een provincie kan bijvoorbeeld aanvullende regels vaststellen voor een gebied dat door een waterschap wordt aangewezen, en kan dat doen door dynamisch naar het informatieobject te verwijzen dat terug te vinden is in een regeling van het waterschap. Als het waterschap een nieuwe versie van het informatieobject publiceert, dient het werkingsgebied van de provinciale regeltekst automatisch aangepast te worden.

Datacollecties als regelinterpretatie

Introductie

In STOP worden datacollecties gebruikt om machine-leesbaar aan te geven hoe de regels in de regeling luiden. Een datacollectie kan een interpretatie bevatten van regels die uitsluitend in tekst beschreven worden, maar een deel van de informatie kan ook afkomstig zijn van informatieobjecten; in dat geval overlappen de inhoud van informatieobject en datacollectie. In het algemeen is het machine-leesbaar beschrijven van de interpretatie van regels ingewikkeld; daarvoor biedt STOP geen faciliteiten. De modelleeropgave wordt eenvoudiger als de volgende uitgangspunten gehanteerd worden:

1. **Een datacollectie bevat een interpretatie van regels die een uitspraak doen over één type entiteit die in de regeling beschreven wordt.**
Bijvoorbeeld een geluidsnorm of de toegestane activiteiten, maar niet een verzameling bedrijfsregels.
2. **Een datacollectie bevat aspecten van de entiteit die met (kwalitatieve of kwantitatieve) waarden beschreven kunnen worden.**
Van een geluidsnorm bijvoorbeeld wel het maximale geluidsniveau, maar niet een toelichting waarom die waarde gekozen is - dat hoort in tekst te staan.
3. **Een datacollectie kan voorwaarden voor de geldigheid van de waarden bevatten als die voorwaarden te beschrijven zijn als parameters waarvan de waarden afhankelijk zijn.**
Soms geldt een waarde onder bepaalde voorwaarden, zoals bijvoorbeeld de waarde van een

Inhoudsopgave

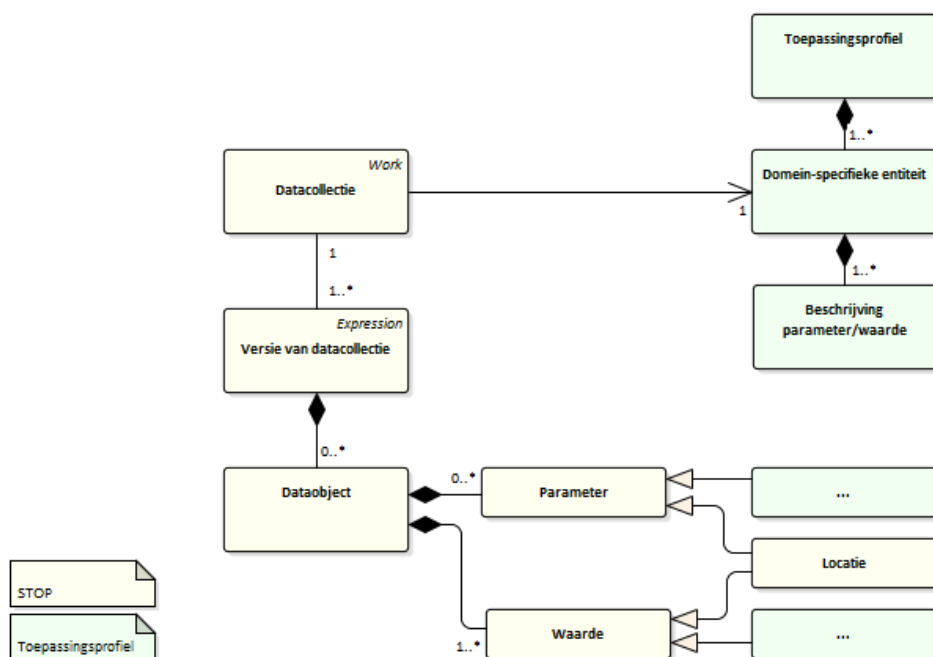
- [Introductie](#)
- [Voorbeelden](#)
- [Datacollecties en \(geo-\)informatieobjecten](#)
- [Presentatie van datacollecties](#)

geluidsnorm afhankelijk kan zijn van de tijd van de dag. Als die voorwaarde kwalitatief of kwantitatief is uit te drukken dan kan dat in de datacollectie worden opgenomen - uitgangspunt (2). Bij de tijd van de dag is dat denkbaar. Als de voorwaarde een complex samenspel van juridische voorwaarden zijn ("als er sprake is van de situatie als benoemd in artikel 25, maar waarvoor artikel 37 niet van toepassing is") dan wordt het modelleren van de voorwaarden te ingewikkeld.

4. Alle waarden in een datacollectie zijn, afgezien van de voorwaarden die in de parameters zijn beschreven, geldig onder dezelfde juridische voorwaarden. Die juridische voorwaarden worden niet gemodelleerd in STOP maar kunnen in de tekst beschreven zijn.

Bij luchthavens kan dezelfde entiteit (bijvoorbeeld maximale hoogte van objecten) afhankelijk zijn van het type object, of het object bijvoorbeeld transparant is voor de radar en/of tijdelijk aanwezig is. Als het onderscheid tussen de type objecten niet als parameter gemodelleerd kan worden vanwege uitgangspunt (3), dan worden de waarden voor dezelfde entiteit verdeeld over meerder dataobjecten, één voor elk type object. De typering van de objecten staat dan in de tekst en wordt niet machine-interpretabel gemaakt.

Deze uitgangspunten leiden tot een model voor een datacollectie (gemodelleerd volgens de FRBR systematiek) waarin een versie van de datacollectie bestaat uit dataobjecten, en een dataobject een combinatie is van parameters (kwantificering van voorwaarden) en waarden (eigenschappen van de entiteit).

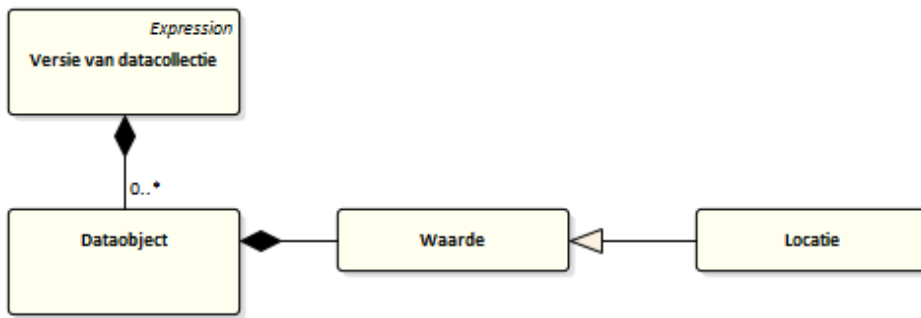

Voor de kwalitatieve modellering van een waarde of parameter maakt STOP gebruik van elementen van waardelijsten, voor kwantitatieve modellering gebruikt STOP eenvoudige datatypen als getallen. Daarnaast staat STOP het gebruik toe van een locatie, die staat voor een geometrische representatie van een gebied. De locatie kan voorkomen als zowel waarde als parameter, maar niet tegelijkertijd.

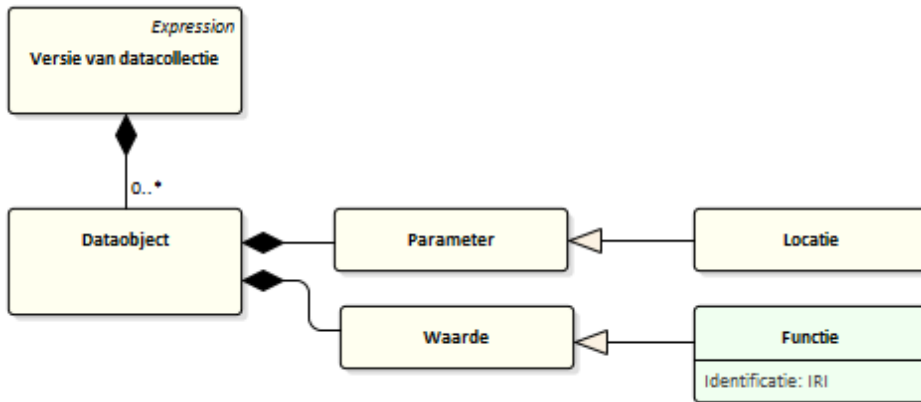
In het toepassingsprofiel voor een type regeling kunnen afspraken gemaakt worden over de entiteiten en de voorwaarden/eigenschappen die gemodelleerd moeten of kunnen worden.

Voorbeelden

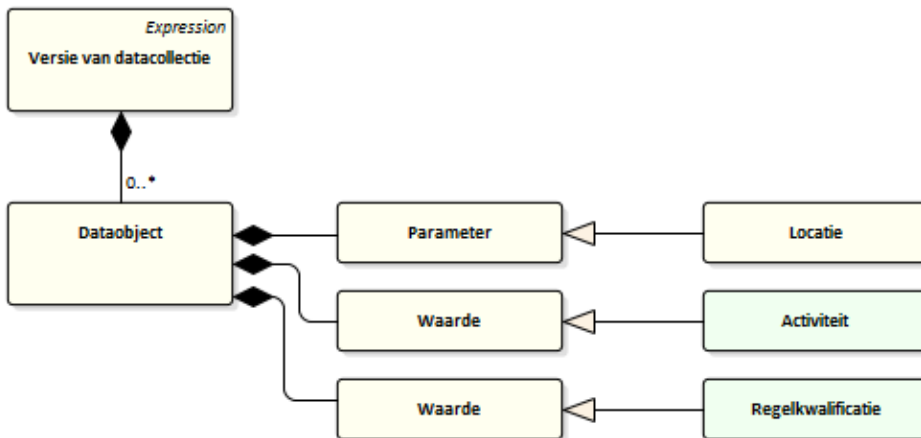
Een datacollectie kan de geometrische begrenzing van een geografisch gebied bevatten; de waarde is dan een locatie. Omdat geometrische begrenzingen in STOP alleen een juridische status hebben als ze bevat zijn in een informatieobject, is dit een voorbeeld waarbij de inhoud van een datacollectie gebruikt wordt als inhoud van een informatieobject

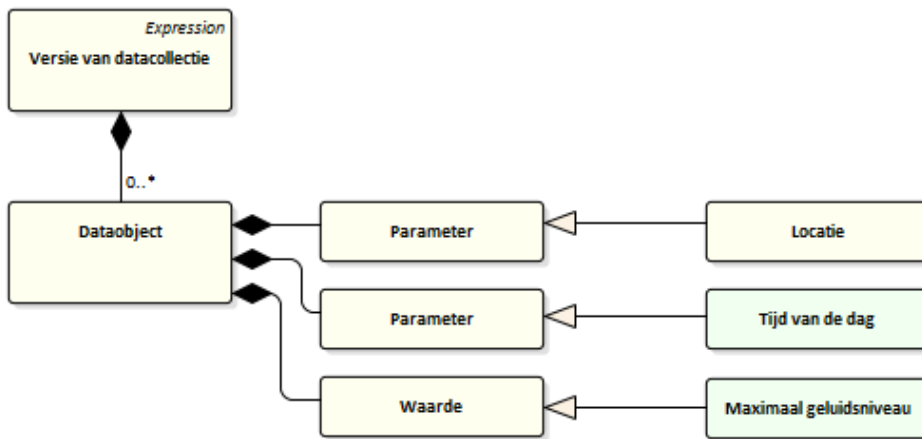
In omgevingsplannen kunnen functies aan gebieden worden toebedeeld. De entiteit *functietoedeling* wordt dan als datacollectie gemodelleerd, waarbij de voorwaarde ("in dit gebied geldt ...") vertaald wordt naar een locatie parameter en de waarde de identificatie van een functie uit een open waardelijst is.

Bij Omgevingswetbesluiten wordt aangegeven welke activiteiten op welke plaats zijn toegestaan, en op welke manier (na melding, met vergunning, ...). De identificatie van de activiteit (uit een open waardelijst) en de identificatie van de manier waarop (uit een gesloten waardelijst) zijn eigenschappen van de entiteit *toegestane activiteit*, de voorwaarde is weer een locatie.

De parameter hoeft niet altijd een locatie te zijn, bij een geluidsnorm kan bijvoorbeeld ook de tijd van de dag als parameter zijn opgegeven.

Datacollecties en (geo-)informatieobjecten

De juridische bron voor de informatie in een datacollectie kan een de juridische tekst liggen waarin de informatie omschreven is. Locaties zijn typisch afkomstig uit *geo-informatieobjecten*. Het is een juridische keuze welke informatie via een informatieobject juridisch wordt geborgd en welke in de tekst wordt opgenomen. Het is zelfs mogelijk om alle informatie uit een datacollectie in een informatieobject op te nemen - de datacollectie valt dan samen met het informatieobject.

Als voorbeeld een datacollectie waarin de functietoedeling is opgenomen (het tweede voorbeeld in de voorgaande sectie). In de tekst van de regeling kan opgenomen worden:

Artikel 25. De functietoedeling is als opgenomen in Functietoedeling

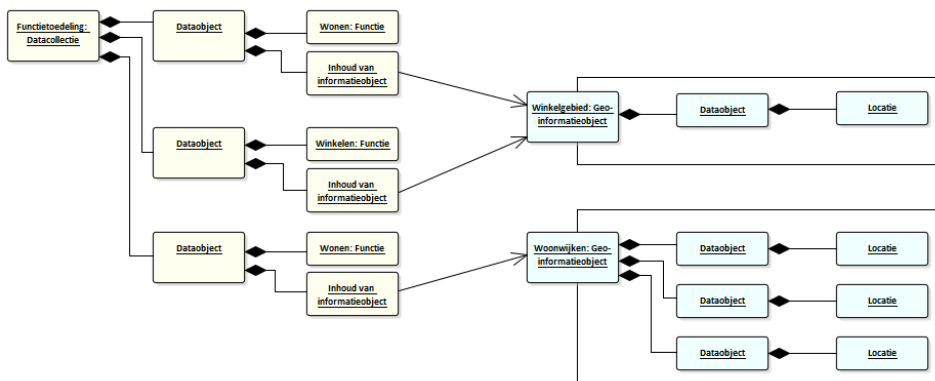
waarbij Functietoedeling een verwijzing naar een informatieobject is. In dat geval is de gehele functietoedeling opgenomen in het informatieobject en is de datacollectie voor de functietoedeling gelijk aan het informatieobject. Maar de auteur kan er ook voor kiezen om per functie het gebied aan te wijzen:

Artikel 25. Het gebied Winkelgebied heeft de functie wonen en winkelen.

Artikel 26. Het gebied Woonwijken heeft de functie wonen.

waarbij Winkelgebied en Woonwijken verwijzen naar de gebieden die in de functietoedeling bij de functie wonen en winkelen resp. wonen horen. Dit zijn geo-informatieobjecten waarin alleen de locatie(s) zijn opgenomen die de begrenzing van de gebieden vormen.

STOP faciliteert het gebruik van de (juridisch geborgde) informatie uit een informatieobject in een datacollectie door een verwijzing in de datacollectie naar het informatieobject op te nemen. In plaats van de gegevens te dupliceren. De hele inhoud van het informatieobject wordt dan op de plaats van de verwijzing in de datacollectie overgenomen.

Deze constructie is op te vatten als het toevoegen van annotaties aan informatieobjecten. De inhoud van een geo-informatieobject is ook als datacollectie gemodelleerd, maar daarin is het gebruik van verwijzingen naar andere informatieobjecten niet toegestaan. Ook is het alleen toegestaan naar informatieobjecten te verwijzen en niet naar andere datacollecties.

Presentatie van datacollecties

Datacollecties zijn te gebruiken als bron voor [illustraties](#) in een regeling.

STOP v0.97 ondersteunt nog niet het gebruik van datacollecties voor illustraties. In een latere versie wordt dat toegevoegd voor tenminste datacollecties waarin een locatie onderdeel is van het dataobject.

Het onderscheid tussen parameters en waarden is van belang voor software die niet over kennis van het domein van de regeling beschikt, zoals bij de presentatie van een datacollectie met meerdere parameters en/of waarden zal een parameter een andere rol spelen dan een waarde. Een interactieve kaartviewer kan bijvoorbeeld een filter aanbieden voor parameters, zoals de keuze voor een specifieke tijd van de dag bij een geluidsnorm, en bij meerdere waarden een selectie welke waarde op de kaart zichtbaar is, zoals bij toegestane activiteiten het tonen van alleen de activiteiten (met een filter voor de kwalificatie). Het ligt niet voor de hand om een eindgebruiker te laten kiezen voor het tonen van een parameter (bij geluidsnorm: toon tijd van de dag op de kaart, en filter op de waarde voor een maximaal geluidsniveau).

Toestanden van een geconsolideerde regeling

Ontstaan van (toestanden van) de geconsolideerde regeling

Een geconsolideerde regeling ontstaat als gevolg van het [consolidatieproces](#), nadat het initieel besluit in werking is getreden. Bij inwerkingtreding van elk volgend (deel van een) besluit, maar ook als een eerder in werking getreden besluit [opgeschort](#), [ingetrokken](#) of [vernietigd](#) wordt, verandert het aantal besluiten dat de basis voor de geconsolideerde regeling vormt en moet het consolidatieproces opnieuw doorlopen worden. De geconsolideerde regeling wordt in STOP gemodelleerd via toestanden die de inhoud van de geconsolideerde regeling op een bepaald moment in de tijd weergeven.

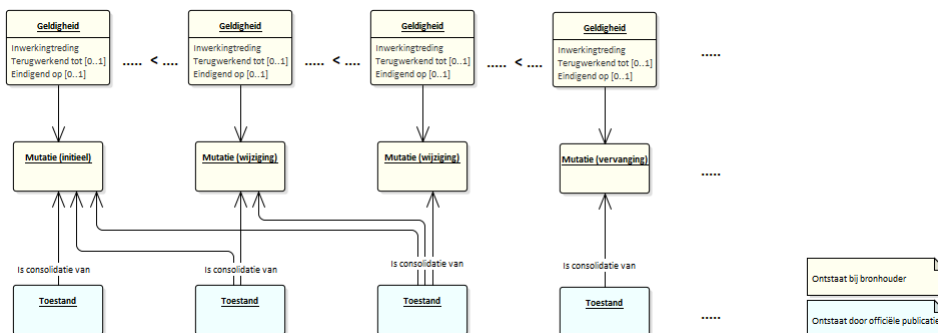
Bij het [geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren](#) is het de LVBB die de geconsolideerde regeling samenstelt op basis van de aangeleverde besluiten. De LVBB kent ook [identificaties](#) toe aan de geconsolideerde regeling en de toestanden daarvan. Zodra de LVBB detecteert dat de collectie (delen van) besluiten wijzigt die de basis vormt voor de geconsolideerde regeling, worden (om [tijdreizen](#) te ondersteunen):

- voor elke datum dat een wijziging van de collectie publiek werd (via bekendmaking van een besluit of via het publiek maken van een rechterlijke uitspraak); en
- voor elke datum dat de wijziging via de LVBB publiek werd (wat voor rechterlijke uitspraken met enige vertraging kan zijn)

de toestanden van de geconsolideerde regeling (opnieuw) bepaald. Met deze twee datums gefixeerd is bekend welke (onderdelen van) besluiten in werking treden en op welke (eventueel toekomstige) datum dat is. Daarna worden

- voor elk van de datums waarop een (onderdeel) van een besluit in werking treedt

de besluitonderdelen die op of voor die datum in werking getreden zijn, op volgorde van start van de geldigheid gelegd. Daarna wordt de toestand van de geconsolideerde regeling bepaald als combinatie van toestanden van de componenten van de regeling.

Elk besluitonderdeel correspondeert met een [instelling](#), [wijziging](#) of [vervanging](#) van een component:

Inhoudsopgave

- [Ontstaan van \(toestanden van\) de geconsolideerde regeling](#)

- Een instelling of vervanging levert een toestand op die geheel voorgeschreven wordt door de mutatie geassocieerd met het besluitonderdeel
- Een wijziging levert een toestand op die voorgeschreven wordt door de mutatie geassocieerd met het besluitonderdeel en de mutaties die leiden tot de voorgaande toestand.

Omdat elke mutatie correspondeert met een (in de tijd onveranderlijke) wordt-versie van de component, kan elke toestand van de component worden geassocieerd met één of meer wordt-toestanden: de toestand is de consolidatie van de wijzigingen die hebben geleid tot de betreffende wordt-toestanden. Voor elke combinatie van wordt-toestanden van een component maakt de LVBB één toestand van de component. Als die voor het eerst voorkomt is er sprake van een nieuwe toestand van een component.

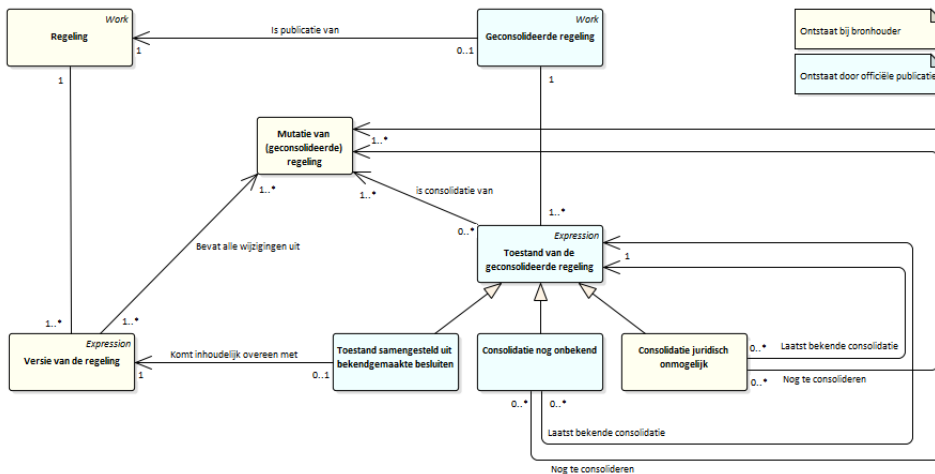
Een toestand van de geconsolideerde regeling wordt gevormd door een combinatie van de toestanden van de componenten waaruit de regeling bestaat. Als voor een van de componenten een nieuwe toestand ontstaat, dan ontstaat er ook een nieuwe toestand van de geconsolideerde regeling als geheel.

Als eenmaal bekend is welke toestanden er zijn, zal de LVBB de inhoud en de geldigheid ervan bepalen.

Bepaling van de inhoud van een toestand

Een toestand van een geconsolideerde regeling ontstaat door consolidatie van besluiten waarin de regeling ingesteld, gewijzigd of beëindigd wordt. De LVBB maakt de toestand en weet dan welke mutaties ten grondslag liggen aan de toestand. Dat kan de LVBB ook bepalen voor elke (in een besluit) aangeleverde versie van de regeling door het spoor van was-toestanden te volgen die is opgegeven in de mutatie die tot de versie heeft geleid. Daardoor kan de LVBB bepalen welke versie van de regeling overeenkomt met de inhoud van de toestand.

Inhoudsopgave

Er zijn dan drie mogelijkheden:

- Er is een versie van de regeling aangeleverd die gebaseerd is op dezelfde mutaties; die versie specificceert dus de inhoud van de toestand.
- Er is een versie van de regeling aangeleverd die gebaseerd is op dezelfde mutaties; de LVBB heeft onvoldoende informatie om de inhoud van de toestand samen te stellen en dus is de consolidatie nog onbekend.

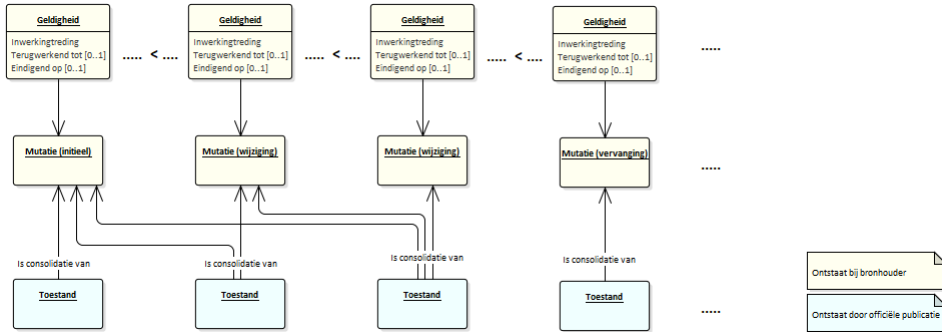
In het laatste geval krijgt de bronhouder de kans om alsnog een versie van de regeling aan te leveren (zoals beschreven is in de processtap oplossing van de consolidatievragen). Als het oplossen van de consolidatie geen nieuw besluit vereist dan kan dat via een directe mutatie van de geconsolideerde regeling met daarin de specificatie van de versie van de regeling, anders is een nieuw besluit nodig. De bronhouder kan ook concluderen dat de besluiten dusdanig met elkaar in tegenspraak zijn dat de consolidatie juridisch niet mogelijk is; dit kan via een directe mutatie van de geconsolideerde regeling doorgegeven worden.

Geldigheid van een toestand

STOP v0.97 ondersteunt alleen eenvoudige consolidatiescenario's waarbij opeenvolgende besluiten opeenvolgend in werking treden. Deze pagina is in de documentatie opgenomen om inzicht te geven in de complexere consolidatiescenario's die in een volgende versie van de standaard ondersteund zullen worden.

Inhoudsopgave

De LVBB maakt een toestand door mutaties op volgorde te leggen:

De geldigheid kan worden bepaald door voor elke toestand uit te gaan van de opgegeven geldigheid (start op de datum *inwerkingtreding* c.q. de datum *terugwerkend tot*, einde op de datum *eindigend op*), en daaruit de perioden te verwijderen waarop de toestanden aan de rechterkant van de toestand geldig zijn.

Een toestand van een component komt voor in één of meer toestanden van de geconsolideerde regeling. Door de geldigheid van de toestanden van de geconsolideerde regeling samen te nemen kan de geldigheid van de toestand van een component bepaald worden.

Als er sprake is van overgangsrecht moet dit algoritme aangepast worden.

De zo verkregen geldigheid is alleen accuraat voor de drie tijdstempels (datum publiek, datum bekend via de LVBB, datum in werking getreden) die zijn gebruikt voor het detecteren van de toestanden.

Muteren van een geconsolideerde regeling

Het direct muteren van een geconsolideerde regeling is nog geen onderdeel van de standaard.

Inhoudsopgave

Een geconsolideerde regeling kan op twee manieren gewijzigd worden:

- Via een besluit, als juridisch authentieke onderdelen van de regeling dusdanig gewijzigd moeten worden dat ze niet meer de eerder genomen besluiten weergeven.
- Via een directe mutatie van de geconsolideerde regeling

Model voor een informatieobject

In een **authentiek besluit** wordt de beslissing van een bevoegd gezag vastgelegd. Dat is traditioneel een **tekstuele beschrijving** van de beslissing. Maar niet alle informatie waarover besloten is kan in tekstuele vorm op een leesbare en begrijpelijke manier weergegeven worden. De geometrische afbakening van een gebied bijvoorbeeld, of de manier waarop een tekst uitgesproken moet worden. Deze informatie kan onderdeel gemaakt worden van de beslissing door het in een **informatieobject** op te nemen: machine-leesbare informatie die niet direct door mensen gelezen kan worden maar die met algemeen beschikbare (en gratis) software te bekijken is. In de tekst van het authentieke besluit wordt een verwijzing opgenomen naar het informatieobject, waardoor de inhoud ervan onderdeel wordt van de beslissing. Informatieobjecten en de eisen die eraan gesteld worden, zijn beschreven in **Aanwijzing 3.50 lid 2** uit de Aanwijzingen voor de regelgeving.

Het informatieobject zelf wordt niet als onderdeel van of bijlage bij de tekst gezien - het is een zelfstandige entiteit. Het wordt niet juridisch vastgesteld, maar zodra ernaar verwezen wordt vanuit de tekst van een besluit krijgt het een **juridische status**. Vanaf het moment dat het gedeeld wordt met anderen gelden daarom dezelfde stringente eisen rond onveranderlijkheid en duurzame beschikbaarheid als voor de authentieke besluiten en (na bekendmaking/publicatie van dat besluit) voor authentieke bekendmakingen daarvan.

Het informatieobject kan onderdeel zijn van bijvoorbeeld een basisregistratie, mits die registraties voldoen aan de eisen die in **Aanwijzing 3.50 lid 2** gesteld worden. Voor informatieobjecten die speciaal voor een besluit zijn opgesteld (om bijvoorbeeld de geometrische begrenzing van een werkingsgebied te specificeren) bestaat zo'n register vaak niet. De LVBB biedt een faciliteit om dergelijke informatieobjecten te publiceren op een manier die overeenkomt met de eisen van Aanwijzing 3.50. De STOP standaard schrijft voor hoe die informatieobjecten er dan uit moeten zien. De informatieobjecten kunnen gebundeld met het besluit aan de LVBB aangeleverd worden.

De STOP standaard ondersteunt voornamelijk **geografische informatieobjecten**. Deze kunnen volgens het **geïntegreerd proces van bekendmaken en consolideren** gewijzigd worden. De STOP standaard schrijft ook de naamgeving voor die het mogelijk maakt **dynamisch en statisch** naar informatieobjecten te verwijzen.

- Versies van een informatieobject
- Noemer en identificatie
- Geo-informatieobjecten

Versies van een informatieobject

De uitwerking van de versionering van informatieobjecten hangt samen met het besluit rond [separatie](#) van juridische en service-informatie. Als voor separatie gekozen wordt, is de verwachting dat een informatieobject een zelfstandige entiteit binnen de standaard wordt. In afwachting van het besluit daarover zijn informatieobjecten in v0.97 opgenomen in de regeling waarin ze vastgesteld worden, en lopen de versies van een informatieobject gelijk met de versies van de regeling c.q. de toestanden van de geconsolideerde regeling.

Inhoudsopgave

De STOP standaard maakt onderscheid tussen een versie van een Informatieobject (een *expression*) waarin de informatie is opgenomen, en de verzameling (een *work*) van alle versies die in de loop van de tijd ontstaan. De standaard ondersteunt, net als voor juridische teksten, het [statisch](#) verwijzen naar een versie en het dynamisch (versie-loos) verwijzen naar een informatieobject.

Het bevoegd gezag dat naar een (eerste of nieuwe versie van) een informatieobject verwijst en de inhoud van het informatieobject meeleverd met een besluit, is verantwoordelijk voor het toekennen van de [identificatie](#) van het informatieobject.

Noemer en identificatie

Elk informatieobject en elke versie daarvan heeft een [identificatie](#) die door het bevoegd gezag wordt vastgesteld. Die identificatie moet gebruikt worden om op een [juridisch authentieke](#) manier naar het informatieobject te verwijzen, conform [Aanwijzing 3.50 lid 2](#).

Daarnaast kent een informatieobject een *noemer*: een naam die in de tekst opgenomen kan worden waaruit een lezer kan begrijpen waar het informatieobject betrekking op heeft. De noemer op zichzelf is onvoldoende identificerend voor een informatieobject, en moet altijd vergezeld gaan van de volledige identificatie van het informatieobject. Dat hoeft niet op de plaats waar de noemer gebruikt wordt. In STOP wordt de noemer van een informatieobject binnen de tekst van een besluit of regeling opgevat als een lokaal begrip, die in een bijlage opgenomen kan worden. Bijvoorbeeld (noemer is onderstreept):

Artikel 45. De artikelen 46 tot en met 50 gelden voor het gebied als aangegeven in Vogelbroedgebied

Artikel 46.

Bijlage: Informatieobjecten

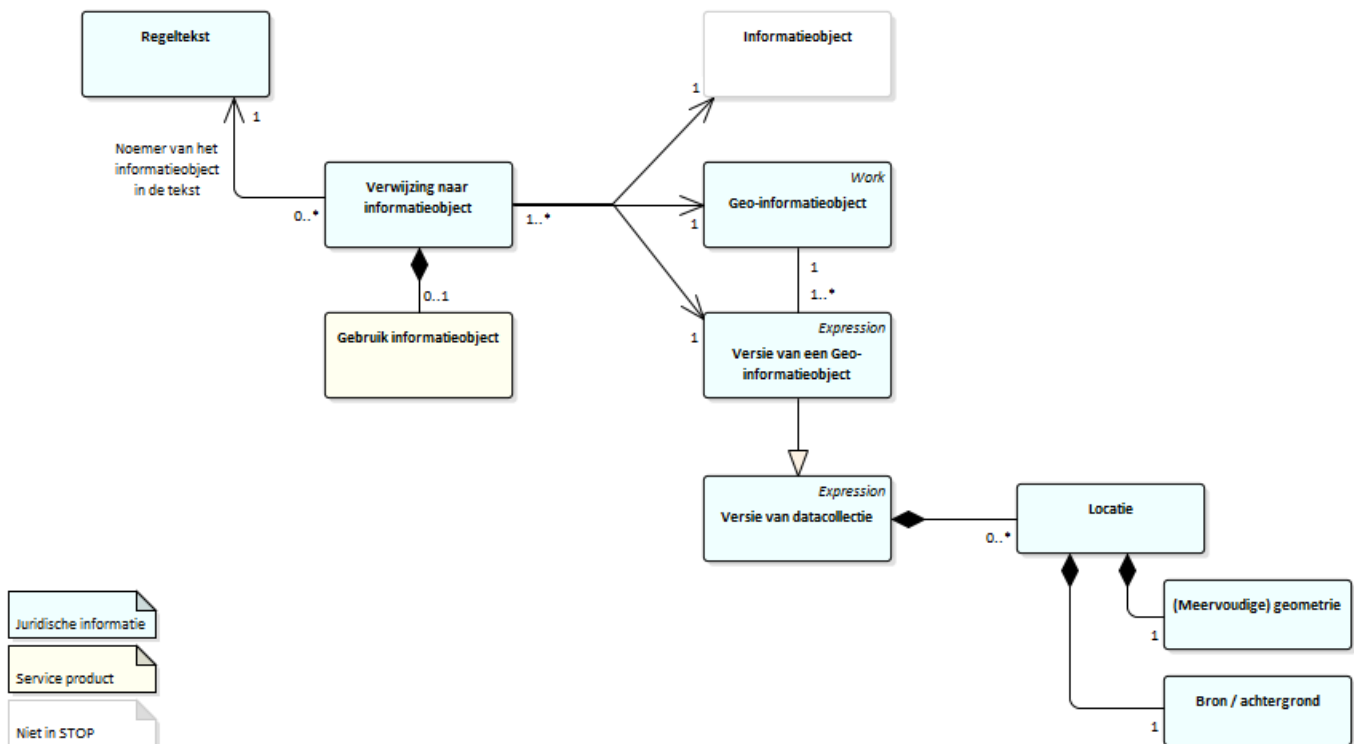
Vogelbroedgebied /join/id/regdata/gm0503/2018/vglb/@2018-12-19

De noemer is ook onderdeel van de inhoud van het informatieobject.

Geo-informatieobjecten

De STOP standaard ondersteunt één vorm van informatieobjecten: geo-informatieobjecten. Een geo-informatieobject is een informatieobject waarin tenminste de geometrische begrenzing van werkingsgebieden is vastgelegd, en eventueel aanvullende informatie voor een gebied.

De modellering kent een aantal elementen die specifiek zijn voor geo-informatieobjecten.

In de tekst wordt op de **gebruikelijke manier** verwezen naar een geo-informatieobject. Voor geo-informatieobjecten kan bij de verwijzing (als **serviceproduct**) worden aangegeven op welke manier de geometrie in de regeltekst wordt gebruikt, bijvoorbeeld als een exacte begrenzing van een gebied of als een globale, indicatieve aanduiding van een (zoek)gebied.

Een geo-informatieobject wordt in STOP gemodelleerd als een **datacollectie**. De geometrische begrenzing is onderdeel van een locatie die naast de geometrie ook nog informatie over de bron of achtergrond kent. De bron geeft aan op welke manier de geometrie tot stand gekomen is, bijvoorbeeld door de geometrie in te tekenen op een achtergrond of door een berekening met een bepaalde nauwkeurigheid uit te voeren. Dit is juridisch relevant omdat een mens alleen kan beoordelen of de geometrie correct is door die te relateren aan omgeving waarin de geometrie getoond wordt. Bij het intekenen van de geometrie kan de begrenzing bijvoorbeeld precies langs een sloot getrokken zijn, zoals in het besluit de bedoeling was. Als op een later tijdstip de sloot wordt ingemeten en dan blijkt dat de sloot verkeerd op de kaart is ingetekend, wordt de kaart gecorrigeerd. De begrenzing loopt dan niet meer langs de sloot. Door de bron/achtergrond (inclusief datum) op te nemen is achteraf nog te construeren hoe de begrenzing ten opzichte van de sloot heeft gelopen bij vaststelling van het besluit.

Geo-informatieobjecten zijn te wijzigen op een manier vergelijkbaar met het wijzigen van een regeling. Met een besluit kan een **mutatie** van een geo-informatieobject worden meegegeven dat in renvooiweergave (zie de presentatiestandaard) getoond kan worden. Via een dergelijke mutatie kan aangegeven worden dat een deel van de begrenzing (bijvoorbeeld een enkel gebied als onderdeel van een informatieobject met alle Natura-2000 gebieden) gewijzigd wordt en dat het besluit niets zegt over de overige begrenzingen in het informatieobject.

Het muteren van onderdelen van datacollecties is nog niet mogelijk in v0.97. Datacollecties zijn nieuw in v0.97 en zijn een kandidaat voor **separate aanlevering**. Om die reden is het muteren nog niet in v0.97 geïmplementeerd maar zal aansluitend op het besluit rond separatie ingebouwd worden.

Model voor een waardelijst

Deze pagina beschrijft de werking van waardelijsten in STOP. In STOP v0.97 is dat nog niet uitgewerkt in de XML modellering; dat zal in een volgende versie beschikbaar komen.

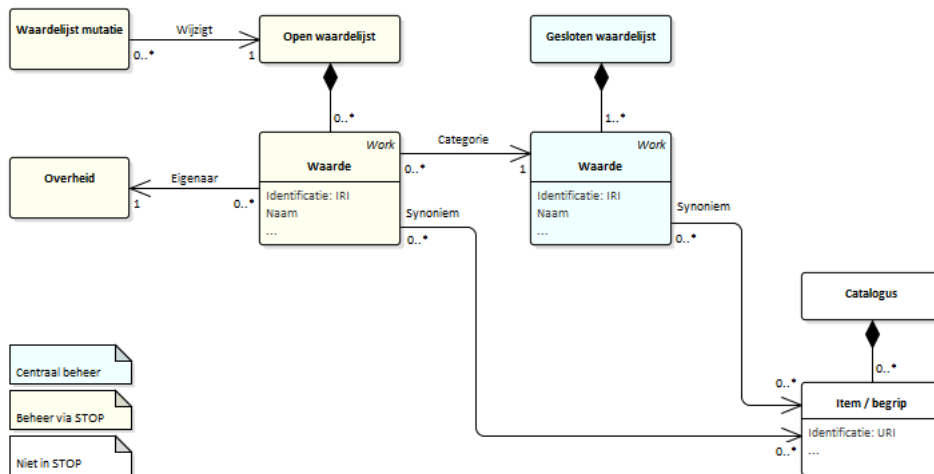
Inhoudsopgave

- [Inhoud van een waardelijst](#)
- [Beheer van een open waardelijst](#)
- [Raadplegen van waardelijsten](#)

Inhoud van een waardelijst

Op meerdere plaatsen maakt STOP gebruik van waarden die afkomstig zijn uit een waardelijst. STOP kent twee soorten waardelijsten:

- Gesloten waardelijsten worden centraal beheerd. De waarden uit de waardelijst zijn in STOP te gebruiken, maar STOP biedt geen mechanisme om de waardelijst te onderhouden.
- Open waardelijsten die via STOP onderhouden kunnen worden.

Een waarde uit een gesloten waardelijst heeft tenminste een identificatie (in de vorm van een URL of een IRI volgens de STOP [naamgevingsconventie](#)) en een naam die door software in keuzelijsten gebruikt kan worden. De identificatie van de waarde is onveranderlijk in de tijd, de overige eigenschappen kunnen in de loop van de tijd wijzigen of er kunnen meerdere taalversies bestaan. Ook is het mogelijk om aan te geven dat een waarde een synoniem is van een begrip in een (externe) catalogus. Dit maakt het mogelijk om waarden die (in eerste instantie) specifiek voor toepassing binnen STOP of binnen een toepassingsprofiel zijn gedefinieerd, te relateren aan een extern (geharmoniseerd) begrippenkader. Een waarde uit een STOP waardelijst wordt zo onderdeel van het federatieve stelsel van catalogi.

Een open waardelijst wordt via STOP beheerd. Een overheid kan zelf waarden aan een waardelijst toevoegen, wijzigen en verwijderen. Er is geen garantie dat een waarde die de ene overheid toevoegt exact hetzelfde betekent als een waarde die een andere overheid toevoegt, ook al is de naam hetzelfde. Daarom is de invulling van een open waardelijst uniek per overheid, wat terug te zien is in het eigenaarschap en in de identificatie van de waarde:

De opbouw van de identificatie is nog niet uitgewerkt in v0.97 en volgt in een latere versie.

Het feit dat er potentieel een grote verscheidenheid is aan namen voor waarden met dezelfde betekenis, en aan betekenissen voor dezelfde naam, maakt het moeilijk voor software om waarden van verschillende overheden te combineren in één overzicht. Bijvoorbeeld bij het weergeven van de waarden op een kaart, of bij het presenteren van een keuzelijst. Voor elke open waardelijst is er daarom een gesloten waardelijst met categorieën van waarden; elke waarde uit een open waardelijst behoort tot precies één categorie. De waardelijst met categorieën kan gebruik worden waar het werken met een grote verscheidenheid aan waarden voor software een probleem oplevert.

Beheer van een open waardelijst

STOP maakt het mogelijk dat een overheid een waarde toevoegt, wijzigt of verwijdert uit de waardelijst via een waardelijst mutatie. Een verwijdering bestaat eruit dat de waarde als niet meer actueel gemarkeerd wordt; de waarde blijft nog wel beschikbaar om [tijdreizen](#) te ondersteunen.

De mutatie wordt aangeleverd aan de LVBB, die ervoor zorgt dat de waardelijst bijgewerkt wordt. Een waardelijst mutatie kan meegestuurd worden met een besluit of een mutatie van een geconsolideerde regeling, maar kan ook als individuele mutatie aangeleverd worden.

Raadplegen van waardelijsten

De waarden en de waardelijst als collectie van waarden zijn beschikbaar.

Wordt in een latere versie van de standard uitgewerkt.